

ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

นายภูริพัฒน์ บุญมา

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชารบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Relationship between Organizational Health and Student Quality of
Secondary Schools under the Office of Surat Thani Educational Service Area 2**

Mr. Bhuribadhn Boonma

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University
2009

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียน น้ำยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
ชื่อและนามสกุล	นายภูริพัฒน์ บุญมา
แขนงวิชา	บริหารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ภัสรศิริ

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ^{ฉบับนี้}แล้ว

๘๐๖ ๒๕๖๗

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ภัสรศิริ)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. รัตนा ดวงแก้ว)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา^{ค้นคว้าอิสระฉบับนี้} เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียน
นัชยมนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
ผู้ศึกษา นายภูริพัฒน์ บุญมา บริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ภัสสรศิริ ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนนัชยมนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 (2) เปรียบเทียบสุขภาพองค์การของโรงเรียน ดังกล่าวตามขนาดของโรงเรียน และ (3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนดังกล่าว

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนนัชยมนศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 17 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครุ 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบวัดสุขภาพองค์การแบบมาตรฐานค่า ประกอบด้วยมิติสุขภาพองค์การ 7 มิติ คือ ความเข้มแข็งขององค์การ อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ การสนับสนุนทางทรัพยากร ช่วยในการปฏิบัติงาน และการมุ่งเน้นวิชาการ และ (2) แบบบันทึกคะแนนคุณภาพผู้เรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐาน เปลอร์เซนไทล์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว คะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การ และค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ผลการศึกษาพบว่า (1) โรงเรียนนัชยมนศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีสุขภาพองค์การระดับปานกลาง (2) โรงเรียนดังกล่าวที่มีขนาดต่างกัน มีสุขภาพองค์การไม่แตกต่างกัน และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน ดังกล่าว พบว่า ความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรของผู้เรียนสัมพันธ์กับสุขภาพองค์การ โดยรวม มิติความเข้มแข็งขององค์การ และมิติการค้านการสนับสนุนทรัพยากร

คำสำคัญ สุขภาพองค์การ คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนนัชยมนศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ศึกษาด้านคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา กัสสารศิริ และคณาจารย์แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตามการทำศึกษาด้านคว้าอิสระ อย่างใกล้ชิดตลอดมา จนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้บริหารและคณะครุ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุน ความช่วยเหลือ และกำลังใจอย่างดียิ่งจาก ครอบครัว เพื่อนนักศึกษา กัลยาณมิตร และผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี่ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ประโยชน์และคุณค่าที่เพิ่งได้รับจากการศึกษานี้ ผู้วิจัยขอขอบน้ำพระคุณบิความรำคา และบูรพาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทปัญญาแก่ผู้วิจัย

ภูริพัฒน์ บุญมา

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๗
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๘
สุขภาพองค์การ	๘
มิติสุขภาพองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๒๒
งานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ	๓๔
คุณภาพผู้เรียน	๔๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๕๗
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๘
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๑
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
ตอนที่ ๑ เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน	
เขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒	๖๓
ตอนที่ ๒ ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒	๖๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ ๓ ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	67
ตอนที่ ๔ การประเมินคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒	74
ตอนที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒	76
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
สรุปการวิจัย	78
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	90
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	91
ข คะแนนการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ^๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ รายโรงเรียน	96
ค คะแนนสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ^๑ สุราษฎร์ธานี เขต ๒ รายโรงเรียน	98
ประวัติผู้ศึกษา	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 เกณฑ์การพิจารณาตัวบ่งชี้ การประเมินแบบอิงเกณฑ์	45
ตารางที่ 2.2 เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ การประเมินแบบอิงเกณฑ์	45
ตารางที่ 2.3 มิติการพิจารณาพัฒนาการคุณภาพการศึกษา การประเมินอิงสถานศึกษา	46
ตารางที่ 2.4 ระดับมาตรฐานและคะแนน การประเมินอิงสถานศึกษา	48
ตารางที่ 3.1 จำนวนโรงเรียนและผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน	57
ตารางที่ 3.2 ค่าความเที่ยงของแบบวัดสุขภาพองค์การ	59
ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกเป็นรายมิติ	64
ตารางที่ 4.2 ระดับสุขภาพองค์การของของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2	65
ตารางที่ 4.3 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ	66
ตารางที่ 4.4 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก	67
ตารางที่ 4.5 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ	68
ตารางที่ 4.6 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	69
ตารางที่ 4.7 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ	70
ตารางที่ 4.8 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่	71
ตารางที่ 4.9 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ	72
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ตามขนาดของโรงเรียน	73
ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2	74
ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2	75
ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2	77

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 หน้าที่สำคัญของระบบสังคม	10

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความน่าประทับใจและหลักการในการจัดการศึกษาดังระบุไว้ในมาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 5) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2545: 4)

การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความน่าประทับใจและหลักการจัดการศึกษาของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำเป็นต้องอาศัยองค์การทาง การศึกษาที่มีระบบบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ การพิจารณาองค์การทางการศึกษาว่ามี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใดนั้นสามารถประเมินและตรวจสอบได้จากคุณภาพของผลผลิต ทางการศึกษา ซึ่งเกิดขึ้นจากการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพของผู้เรียน ที่ต้องมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ยังพึงประสงค์ ครบถ้วนตามเป้าหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามเจตนาرمณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรา 147 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบประกัน คุณภาพภายนอก อันจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการศึกษาที่เป็นหลักประกันว่าผู้เรียน มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมีสำนักงานรับรองมาตรฐาน การศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ทำการประเมินผลการจัด การศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของโรงเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่าผลการประเมินคุณภาพภายนอก ของ สมศ. เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนอีกประการหนึ่ง

นอกจากนี้การตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การทางการศึกษาได้อย่างชัดเจนอีกวิธีการหนึ่งก็คือการตรวจสอบ “สุขภาพองค์การ” ซึ่งพระบรมราชโองการ (2537) ได้เปรียบเทียบให้องค์การหรือโรงเรียนเป็นเสมือนร่างกายมนุษย์ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากสภาวะการปฏิบัติงานในโรงเรียนกับการทำงานของระบบต่างๆ ภายในร่างกายที่มีอวัยวะต่างๆ ทำหน้าที่ของตนเอง เมื่อมีปัจจัยตัวป้อน (Inputs) เช่น อาหาร น้ำ อากาศ เข้าไปในร่างกายจะทำให้กระบวนการ (Process) ย่อยสลายจนทำให้เกิดผลผลิต (Outputs) ที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ หากอวัยวะและระบบต่างๆ ภายในร่างกายทำงานที่สอดคล้องสมพันธ์กันก็ย่อมทำให้ร่างกายมีสุขภาพสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน โรงเรียนซึ่งเป็นองค์การทางสังคมในระบบเปิดที่มีระบบภายในต่างๆ ทำงานตามภารกิจหน้าที่ ได้แก่ ระบบโครงสร้าง ระบบเทคโนโลยี ระบบงาน และระบบคน ในแต่ละระบบมีองค์ประกอบภายในทำหน้าที่เป็นกลไกในการทำงาน หากองค์ประกอบต่างๆ ทำงานได้ดี ก็จะทำให้ระบบสามารถประสานสัมพันธ์กัน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนอันเป็นผลผลิตมีคุณภาพด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ 豪伊 และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991: 394 – 395) ที่กล่าวว่า องค์การที่มีสุขภาพดีจะเป็นตัวจริงที่ให้ทราบว่า เป็นองค์การที่มีการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์การทางการศึกษาโดยมีสุขภาพองค์การที่สมบูรณ์ ย่อมหมายถึงองค์กรนั้นมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานพัฒนาเยาวชนให้เป็นทรัพยากรุ่นคล่องชาติให้มีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นั้นจะต้องอาศัยองค์การทางการศึกษาที่มีระบบบริหารขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถตรวจสอบได้จาก สุขภาพองค์การ และคุณภาพของผู้เรียน

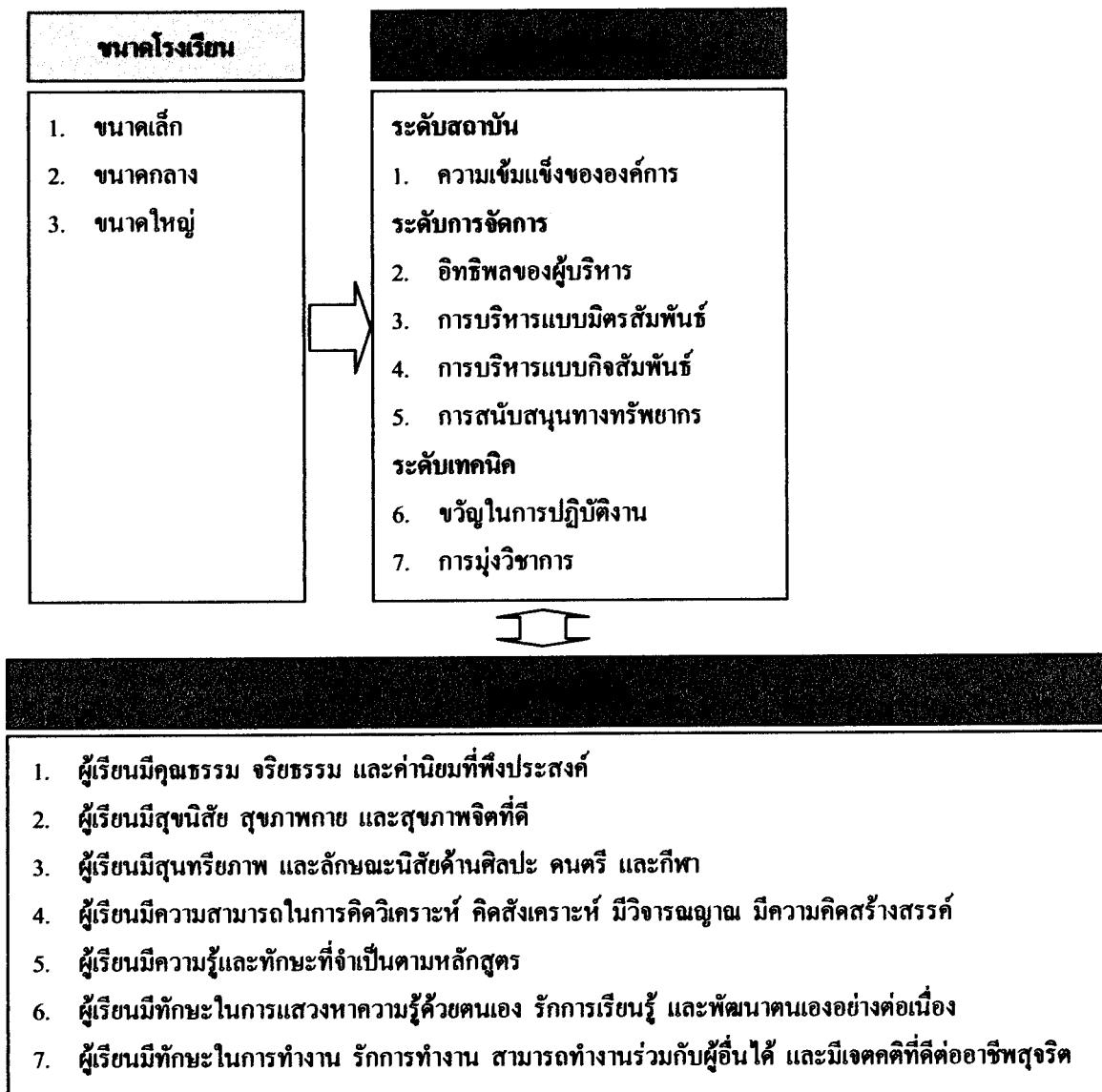
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เป็นองค์กรทางการศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพขององค์กร ให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตามเจตนาرمณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จากความสำคัญ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดและความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 อันจะเป็นข้อมูลเพื่อให้ประจักษ์ในการสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาของไทย ทั้งสามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาองค์การทางการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน
- 2.3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ใช้กรอบแนวคิดของ โฮยและเฟลด์เมน (Hoy and Feldman) และทฤษฎีระบบสังคมของ派าร์สัน (Talcott Parsons) พิจารณาประกอบกับมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายในออก รอบที่สอง ระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยแบ่งองค์การเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค ในแต่ละระดับมีมิติสุขภาพองค์การที่กรอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับองค์การ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 อยู่ในระดับสมบูรณ์

4.2 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน

4.3 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพผู้เรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง ของ สมศ. ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

5.1 ประชากร

5.1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 17 โรงเรียน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

5.1.2 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู จำนวน 229 คน จากโรงเรียนแต่ละแห่ง โดยกำหนดขนาดขั้นต่ำที่สุดจากตารางเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของเครจีและมอร์เกน (Krejcie and Morgan) โดยวิธีสุ่มอ่างจ่ายจากครูทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน

5.1.3 หน่วยวิเคราะห์ของการวิจัย ได้แก่ โรงเรียน

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 สมมติฐานข้อที่ 2

1) ตัวแปรด้าน คือ ขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

- 2) ตัวแปรตาม คือ มิติสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา 7 มิติ ได้แก่
 - (1) ความเข้มแข็งขององค์กร
 - (2) อิทธิพลของผู้บริหาร
 - (3) การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์
 - (4) การบริหารแบบกิจสัมพันธ์
 - (5) การสนับสนุนทางทรัพยากร
 - (6) ขวัญในการปฏิบัติงาน
 - (7) การมุ่งวิชาการ

5.2.2 สมมติฐานข้อที่ 3 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ มิติสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

สุขภาพองค์การ (Organizational Health) หมายถึง สภาพของโรงเรียนที่เกิดจากสภาพการปฏิบัติงานตามพันธกิจและความรับผิดชอบ และทำให้โรงเรียนอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสภาวะภายนอกต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงให้มีการพัฒนาทั่วหน้าได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สามารถตรวจวัดโดยแบบวัดสุขภาพองค์การ

ความเข้มแข็งขององค์การ (Institutional integrity) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานภายในโรงเรียนได้อย่างอิสระและมั่นคง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน สามารถปรับตัวและแก้ปัญหาตามความต้องการของชุมชนได้ โดยปราศจากการแทรกแซงของกลุ่มอิทธิพลที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลของผู้บริหาร (Principal influence) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการจูงใจผู้บังคับบัญชา เพื่อให้การสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน

การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ (Consideration) หมายถึง การบริหารที่ผู้บริหารให้ความสำคัญที่ตัวผู้ร่วมงาน มีความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจ ยกย่องนับถือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของเพื่อนร่วมงาน

การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ (Initiating structure) หมายถึง การบริหารที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญต่อการงานและสัมฤทธิผลของงาน มีการสร้างรูปแบบที่ดีในการจัดการหน่วยงานและการจัดระเบียบแบบแผน มีการเน้นการปฏิบัติงานให้ได้ตามมาตรฐานและวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้

การสนับสนุนทางทรัพยากร (Resource support) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน

ขวัญในการปฏิบัติงาน (Morale) หมายถึง ความรู้สึกของบุคลากรที่แสดงออกถึงการยอมรับ การเชื่อฟัง และมีครั้ทชาต่อผู้บริหาร โรงเรียน ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อเพื่อนครุคั่วยกัน มีความกระตือรือร้นช่วยกันทำงาน มีความภาคภูมิใจที่จะทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ และศรัทธาต่อวิชาชีพ

การมุ่งเน้นวิชาการ (Academic emphasis) หมายถึง ความพยายามของสถานศึกษาที่จะทำให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีระบบบริหารหลักสูตร การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัย การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การนิเทศภายใน การแนะนำ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ขนาดโรงเรียน หมายถึง การแบ่งขนาดโรงเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552) ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า 480 คน
2. โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวน 481 – 1,480 คน
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวน 1,481 – 2,480 คน

คุณภาพผู้เรียน หมายถึง ผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียนตามเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) จำนวน 7 มาตรฐาน ได้แก่

1. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
2. ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี
3. ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา
4. ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์
5. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร
6. ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
7. ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลการศึกษามาตรฐานนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการศึกษาเพื่อในการพิจารณาสนับสนุน ส่งเสริม โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์

7.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถนำผลการวัดสุขภาพองค์การของโรงเรียนไปใช้ในการพิจารณา ปรับปรุง พัฒนาตนเองและโรงเรียน

7.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

7.4 เป็นแนวทางการศึกษาวินิจฉัยเกี่ยวกับสุขภาพองค์การในโรงเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้จากการศึกษาดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการวิจัย โดยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. สุขภาพองค์การ
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของสุขภาพองค์การ
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ
 - 1.3 ลักษณะของสุขภาพองค์การ
2. มิติสุขภาพองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. งานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ
 - 3.1 ในประเทศไทย
 - 3.2 ต่างประเทศ
4. คุณภาพผู้เรียน
 - 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน
 - 4.2 อุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 4.3 แนวคิดและหลักการของการประเมินคุณภาพภายนอก

1. สุขภาพองค์การ

1.1 ความหมายและความสำคัญของสุขภาพองค์การ

นาล์ส์ (Mile, 1973: 435–437) เป็นผู้เริ่มศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ ได้กล่าวถึง สุขภาพองค์การว่าเป็นการศึกษาองค์การเพื่อให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผน ให้สมบูรณ์ขึ้น โดยให้ความสำคัญในการปฏิบัติกรรมต่างๆ ร่วมกันในองค์การอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถที่จะพัฒนาภาระหน้าต่อไปเพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบและ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

豪伊และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991: 68) ได้กล่าวว่า สุขภาพองค์การ หมายถึง สภาพการณ์ปฏิบัติงานในองค์การตามภารกิจและการ ได้ตอบสนองการกระทำตามหน้าที่สำคัญของ

ระบบสังคมค้านการปรับตัว การทำให้บรรลุเป้าหมาย การบูรณาการและการรักษาฯระเบียบแบบแผนขององค์การ ทำให้องค์การมีความพร้อมที่จะคงอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ในระบบสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีโอกาสปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้องค์การได้มีการพัฒนาก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน

พระภี ศุภัตถี (2537: 23) ให้ความหมายของสุขภาพองค์การไว้ว่า สุขภาพองค์การหมายถึง สภาพขององค์การที่เกิดจากสภาพการปฏิบัติงานตามภารกิจและความรับผิดชอบขององค์การ ซึ่งสามารถตอบสนองตามหน้าที่สำคัญของระบบสังคม 4 ประการ คือ การปรับตัว การบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการสร้างสรรค์ การรักษาฯระเบียบแบบแผนขององค์การ ทำให้องค์การมีความพร้อมที่จะคงอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและสภาพการณ์ต่างๆ ในระบบสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้องค์การมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน

สัน พุนทา (2543: 11) ได้สรุปความหมายของสุขภาพองค์การว่า หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานตามภารกิจและความรับผิดชอบของโรงเรียน 3 ระดับ คือ ระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค ซึ่งสามารถตอบสนองความจำเป็นของหน้าที่ระบบสังคม 4 ประการ คือ การปรับตัว การบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการสร้างสรรค์ และการรักษาฯระเบียบแบบแผนขององค์การ ทำให้องค์การสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปของสังคม มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง พัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง

พิพัฒน์ ศรีตะวัน (2547: 10) ได้สรุปความหมายของสุขภาพองค์การว่า หมายถึง สภาพองค์การที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบแบบแผนโดยสมบูรณ์ ด้วยการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในองค์การ ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ทำให้องค์การมีสภาพน่าอยู่ น่าทำงาน และน่าเรียนรู้ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ต่างๆ ในชุมชนสังคม

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปความหมายของสุขภาพองค์การ หมายถึง สภาพองค์การ ที่เกิดจากสภาพการปฏิบัติงานตามพันธกิจและความรับผิดชอบ และทำให้องค์การอยู่ท่ามกลาง สภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงให้มี การพัฒนาก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ

1.2.1 ทฤษฎีระบบสังคมของพาร์สันส์

พาร์สันส์ (Talcott Parsons) เสนอแนวคิดว่าระบบสังคมเป็นระบบของการกระทำ การกระทำเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ ผู้กระทำคือ คน หน่วยของการกระทำ คือ บทบาท ระบบสังคมจึงเป็นระบบแห่งการปฏิสัมพันธ์ของบทบาท ระบบสังคมจึงมีความสมดุล

มีการพึงพาอาศัยกัน มีลักษณะคล้ายคลึงกับระบบของสิ่งมีชีวิต ทุกระบบมีบทบาทหรือหน้าที่อยู่ 4 ประการ (ทองอินทร์ วงศ์ไสห 2550) คือ

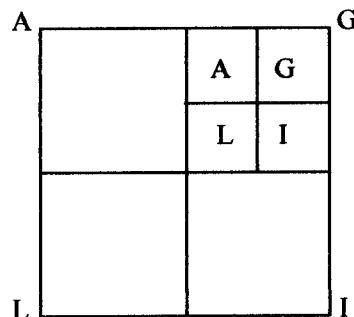
1. การปรับตัว (Adaptation) เรียกย่อว่า A เป็นความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือหมายถึงการกระทำเพื่อแสวงหาทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมสำหรับเป็นตัวป้อน

2. การบรรลุวัตถุประสงค์ (Goal attainment) เรียกย่อว่า G เป็นความสามารถในการดำเนินการให้ถึงเป้าหมายขององค์การหรือการกระทำเพื่อนำระบบไปสู่จุดหมาย

3. การบูรณาการ (Integration) เรียกย่อว่า I เป็นการกระทำเพื่อประสานสัมพันธ์ระบบเข้าด้วยกันเพื่อให้ระบบทำงาน

4. การรักษาแบบแผน (Latent pattern maintenance) เรียกย่อว่า L เป็นการกระทำเพื่อรักษาคุณค่าทางสังคม เป็นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ระบบสังคมตามแนวคิดของพาสันส์มีหน้าที่สำคัญอยู่ 4 ประการซึ่งเรียกย่อว่า AGIL ระบบสังคมจึงมี 4 ระดับ คือระดับวัฒนธรรม ระดับสังคม ระดับบุคลิกภาพ และระดับชีวภาพ ในแต่ละระดับสามารถแบ่งย่อยออกໄປได้อีกเป็น 4 ระบบย่อย ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 หน้าที่สำคัญของระบบสังคม

พาสันส์แบ่งองค์การออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค โรงเรียนก็สามารถแบ่งได้เป็นสามระดับเช่นกัน แต่ละระดับมีหน้าที่แตกต่างกัน (ทองอินทร์ วงศ์ไสห 2550) ดังนี้

1. ระดับสถาบัน (Institutional level) ทำหน้าที่รักษาแบบแผน (L) และบูรณาการ (I) ซึ่งเกี่ยวข้องระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม กฎหมาย ระบบทิเบียนข้อบังคับต่างๆ อย่างเป็นธรรม โดยปราศจากแรงกดดัน

2. ระดับการจัดการ (Managerial level) ทำหน้าที่เพื่อนำโรงเรียนไปสู่

วัตถุประสงค์ (G) โดยการควบคุมหน้าที่ทางการบริหารภายในโรงเรียน โดยผู้บริหารต้องมีบทบาทและพฤติกรรมที่สนับสนุนการจัดทำทรัพยากรให้พอดีกับความต้องการของโรงเรียน มีภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลสามารถถูงใจให้ผู้ร่วมงานมีความจริงจังกัดดี ไว้วางใจในตัวผู้บริหาร

3. ระดับเทคนิค (Technical level) ทำหน้าที่ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

(A) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนอันเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน โดยทั้งครูและผู้บริหารต้องทำหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ครูจะต้องมีข่าวณ์และกำลังใจในการทำงาน มุ่งเน้นค้านวิชาการเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

พระพี. สุวัตถี (2537: 42 – 42) ได้สรุปทฤษฎีระบบสังคมของพานันด์ว่า ระบบสังคมทุกส่วนมีความเกี่ยวข้องกับระบบใหญ่ ซึ่งอธิบายได้จากการทำหน้าที่ที่มีค่าระบบนั้น ในเมืองการวิเคราะห์ระบบการศึกษาที่มีสถาบันหรือองค์กรทางการศึกษารองรับ อาทิ ระบบโรงเรียน หรือห้องเรียน ซึ่งเป็นระบบย่อยของสังคมที่ต้องทำหน้าที่แก้ปัญหา ตามหน้าที่สำคัญ 4 ประการ แนวคิดในทฤษฎีนี้สามารถสรุปได้ว่า โรงเรียนเป็นองค์กรทางสังคมที่มีโครงสร้างทางสังคม ส่วนย่อยๆ ทำหน้าที่ร่วมกันในการทำให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียนและสามารถแก้ปัญหาในระบบตามหน้าที่สำคัญ 4 ประการ คือ การจัดกระบวนการต่างๆ เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนปรับตัวให้เข้ากับระบบภายนอก และรู้จักดำรงรักษาเป้าหมายของสังคมไว้ ทั้งนี้ในโรงเรียนจะมีการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ภายใต้กฎระเบียบ ข้อห้ามที่ควบคุมอยู่ เพื่อผู้ที่อยู่ในระบบสามารถบูรณาการและแก้ไขปัญหาต่อเนื่น ตลอดจนรักษาและเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในระบบได้ นอกจากนี้โรงเรียนยังต้องมีการควบคุมระดับการกิจและความรับผิดชอบ 3 ระดับ ให้สอดคล้องและประสานกลมกลืนกัน คือ

1. ระดับสถาบัน (institutional level) เกี่ยวข้องระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และสิ่งแวดล้อม กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ โดยโรงเรียนต้องได้รับการสนับสนุนจากชุมชนและกลุ่มอิทธิพลต่างๆ อย่างเป็นธรรม โดยปราศจากแรงกดดันใดๆ

2. ระดับจัดการ (managerial level) เป็นระดับที่ควบคุมหน้าที่ทางการบริหารภายในโรงเรียน โดยผู้บริหารต้องมีบทบาทและพฤติกรรมสนับสนุนการจัดทำทรัพยากรให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน มีภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลสามารถถูงใจให้ผู้ร่วมงานมีความจริงจังกัดดีในตัวผู้บริหาร

3. ระดับเทคนิค (technical level) เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนซึ่งเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน โดยทั้งครูและผู้บริหารต้องทำหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมให้การ

จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนบรรดุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ครุต้องมีข้อมูลและกำลังใจที่ดีในการทำงาน มุ่งเน้นด้านวิชาการเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ สรุปได้ว่า ทฤษฎีระบบสังคม ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนเป็นองค์การหนึ่งในสังคมที่มีโครงสร้างทางสังคมเป็นส่วนย่อยๆ ทำหน้าที่ร่วมกันในการทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และโรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาตามระบบที่มีหน้าที่ 4 ประการ คือ การปรับตัวของบุคลากรให้เข้ากับภายนอก การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ บุคลากรสามารถน้อมรายการและแก้ไขปัญหาที่ซ่อนเร้นตลอดจนถึงรักษาภาระเบี่ยงเบนแผนขององค์การได้ และโรงเรียนยังต้องมีการควบคุมภารกิจและความรับผิดชอบอีก 3 ระดับ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน คือ ระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค

1.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ

สุขภาพองค์การ เป็นแนวคิดซึ่งมายส์ (Miles) นักวิเคราะห์องค์การในยุคพฤติกรรมศาสตร์ ได้เป็นผู้ริเริ่มนัยน์คิดคำนี้ขึ้นมาใช้เมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว โดยมายส์เป็นผู้สังเกตและสนับสนุนให้เกิด ทฤษฎี ทั้งทางวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ ตลอดจนการฝึกปฏิบัติตัวบุคคลเองจริง ทำให้ได้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงองค์การอย่างนี้ แบบแผนและประสบความสำเร็จโดยการพิจารณาสุขภาพองค์การ นายส์ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม สำหรับการพิจารณาความหมายและขอบข่ายของสุขภาพองค์การที่สมบูรณ์ว่าเป็นสภาพขององค์การที่สามารถอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการจัดการให้องค์การได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ตลอดจนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ได้ การศึกษาสุขภาพองค์การตามแนวคิดของมายส์ จึงเป็นความสามารถของการจัดการชุดของระบบ เพื่อให้องค์การสามารถอยู่ได้อย่างเหมาะสมเป็นระยะเวลายาวนาน มีการประเมินผลองค์การในมิติต่างๆ รวม 10 ด้าน ซึ่งเป็นผลมาจากการอุปมาศพฤติกรรมบุคคลหรือกลุ่มเล็กๆ ในองค์การ โดยมีข้อแม่ที่ยอมรับกันว่าแต่ละองค์การย่อมมีบางอย่างที่มีความสำคัญเฉพาะตัวและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแน่นแฟ้น (Hoy and Feldman, 1987: 29)

ทั้งนี้ จาโอดา (Jahoda) และอาเกอริส (Argyris) ได้ประเมินสุขภาพองค์การ โดยใช้เกณฑ์พหุระดับ และได้ให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสุขภาพองค์การตามทัศนะของมายส์ สามารถจำแนกคุณลักษณะหรือความต้องการของระบบได้เป็น 3 ด้าน รวม 10 มิติ ดังนี้ (Miles อ้างใน Hoy and Feldman, 1987: 30)

1. ความต้องการด้านภารกิจ (Task Needs)

1.1 เป้าหมายที่ชัดเจน (Goal Focus) องค์การที่มีสุขภาพดีนั้นจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับของสมาชิก มีความหมายของทรัพยากรและมีความสอดคล้องกับความต้องการของสภาพเหตุการณ์สิ่งแวดล้อม

1.2 การติดต่อสื่อสารที่เหมาะสม (Communication Adequacy)

การสื่อสารภายในองค์การนั้นมีความจำเป็นมาก ประกอบด้วยคนจำนวนมากอยู่รวมกันข่าวสารอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งระบบข่าวสารในแนวตั้งและแนวนอน ตลอดจนการเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก สำหรับองค์การที่มีสุขภาพดีนั้นการเดินทางของข่าวสารจะต้องเปลี่ยนในความหมายน้อยที่สุด

1.3 การใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม (Optimal Power Equalization)

ในองค์การที่มีสุขภาพดี การกระจายอำนาจจำเป็นต้องเป็นไปอย่างยุติธรรม นั่นหมายความว่าผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องมีอิทธิพลต่อกันและกัน

2. ความต้องการบำรุงรักษา (Maintenance Needs)

2.1 การใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม (Resource Utilization) ในองค์การที่มีสุขภาพดีจะต้องสามารถใช้วัตถุที่เป็นปัจจัยป้อนเข้าได้อย่างมีประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านบุคลากรนั้นจะต้องไม่มีการทำงานหนักจนเกินไปและยังมีบางคนไม่ได้ทำอะไรเลย การเฉลี่ยปริมาณงานจะต้องให้ได้เท่าเทียมกัน ในองค์การที่มีสุขภาพดีแม่นุกളากรทั้งหลายจะทำงานหนักกันทุกคน เขาเหล่านั้นก็ไม่ได้รู้สึกว่าตนเองต้องทำงานหนักกว่าคนอื่นๆ จะทำงานด้วยใจจริงอยู่ในงานและพยายามสร้างสรรค์งานเพื่อความเจริญขององค์การ

2.2 ความสามัคคี (Cohesiveness) หากเปรียบเทียบคนที่มีสุขภาพดีจะเห็นว่าคนที่มีสุขภาพดีนั้นคือ คนที่มีภาพแข่งขันกันเกี่ยวกับคนเอง นั่นคือรู้ว่าตนเองเป็นใคร และดำเนินการต่างๆ เพื่อให้บรรลุความหมายที่ตั้งไว้สำหรับตน องค์การที่มีสุขภาพดีก็เช่นกันจำเป็นต้องเข้าใจตัวของมนุษย์ สมาชิกมีความรู้สึกอยากอยู่ในองค์การ ต้องการได้รับอิทธิพลจากองค์การแต่เป็นอิทธิพลในรูปของความร่วมมือชึ้นกันและกัน

2.3 ขวัญ (Morale) หมายถึง สภาพของความพ้อใจที่มีอยู่ในตัวบุคคล แต่แก่ความพ้อใจอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะขวัญภายในองค์การรวมถึงผลกระทบของการณ์ซึ่งอยู่โดยรอบ ความรู้สึก ความพ้อใจและความปิติขึ้นดี ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับความรู้สึกไม่สนับสนุนไม่พอใจ ขวัญขององค์การจึงเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสุข ความพึงพอใจของบุคลากรภายในองค์การ

3. ด้านความต้องการความเจริญและการเปลี่ยนแปลง (Growth and Changefulness Needs)

3.1 การใช้นวัตกรรม (Innovativeness) องค์การที่มีสุขภาพดีจะต้องมีแนวโน้มที่มีผลผลิตใหม่ ๆ ออกมากและขยายตัวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ลักษณะระบบเช่นนี้จะสามารถเจริญงอกงาม พัฒนาและเปลี่ยนแปลงมากกว่าที่จะอยู่คู่กัน

3.2 ความมีอิสระเสรี (Autonomy) คนที่มีสุขภาพดีนั้น การแสดงพฤติกรรมโดยปกติจะแสดงออกจากภายในตัวเองสู่ภายนอก โดยบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้จะมีความรู้สึกว่าตนเองมีอิสรภาพ ไม่เออตัวไปพึงพิงกับผู้ที่มีอำนาจสูงกว่าหรือเข้าไปช่วยกับความต้องการที่จะปฏิบัติหรือปฏิรูปอะไร องค์การที่มีสุขภาพสมบูรณ์ก็เช่นเดียวกัน นอกจากจะต้องรู้สึกว่าองค์การเป็นเครื่องมือของสิ่งแวดล้อมแล้ว ขณะเดียวกัน ไม่ควรเป็นตัวทำลายต่อความรู้สึกของคนภายนอกด้วยองค์การจะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมาต้องมีเสรีภาพในการแสดง ไม่ใช่ไปจัดอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

3.3 การปรับตัว (Adaption) องค์การหรือบุคคลติดต่อกันพัฒน์กับสิ่งแวดล้อมย่อมประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งเกิดจากสาเหตุภายในและภายนอกองค์การ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างขององค์การและสิ่งแวดล้อมให้ปรับตัวให้เข้ากัน องค์การจะต้องมีความมั่นคงและอดทนตามควร หากเปรียบเทียบกับโคโนเสาร์ที่สูญพันธุ์ไปนั้นสามารถอธิบายสาเหตุของการสูญพันธุ์ได้หลายประการ แต่ที่แน่นอนที่สุดก็คือการปรับตัวไม่ได้เป็นสาเหตุหนึ่งของการสูญพันธุ์ องค์การก็เช่นกันต้องรู้จักปรับตัวเพื่อการอยู่รอด

3.4 ความเพียงพอในการแก้ปัญหา (Problem – Solving Adequacy) เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือแม้แต่เครื่องจักรก็ย่อมมีปัญหาได้รับความกดดัน ความยุ่งยากและความไม่สำเร็จในการแก้ปัญหา ในที่นี้มีได้หมายความว่าองค์การหรือบุคคลที่มีสุขภาพดีนั้นจะไม่มีปัญหาและความยุ่งยาก แต่เมื่อกันในเมืองที่ว่าบุคคลหรือองค์การที่มีสุขภาพดีนั้นสามารถแก้ปัญหาโดยใช้พลังงานน้อยที่สุด และยังคงมีปัญหาที่ต้องแก้โดยที่กระบวนการแก้ปัญหานั้นไม่ทำให้องค์การอ่อนแอลงไป แต่จะสามารถคงสภาพหรือเข้มแข็งขึ้นเพื่อรับทราบปัญหาที่มีอยู่และแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาตลอดจนเพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการแก้ปัญหาด้วย

จะเห็นได้ว่าการวัดสุขภาพขององค์การ โดยใช้องค์ประกอบทั้ง 10 ด้านตามที่ศูนย์ของมาสเต้นน์ ได้กำหนดกรอบแนวคิดภายใต้ระบบเปิดซึ่งมีการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันตลอดเวลา สุขภาพขององค์การจึงเป็นผลผลิตซึ่งของมาจากกระบวนการแสดงถึงความสามารถขององค์การเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้องค์การเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผน ซึ่งในระยะเวลา

ต่อมาได้มีนักวิชาการบริหารยุคใหม่ อาร์ที ไน ก.ศ. 1975 คิมสตัน และโซนาเบน (Kimston and Sonabend อ้างถึงใน Hoy Tarter and Kottkamp, 1991: 67) ได้พยาบานพัฒนาเครื่องมือวัดสุขภาพองค์กรของโรงเรียน โดยใช้มิติทั้ง 10 ด้าน แต่ผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวไม่เป็นผลสำเร็จ เพราะมิติดังกล่าวซึ่งไม่สามารถอธิบายสุขภาพองค์การได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นการยากที่จะนำมิติแต่ละตัวมาวัดให้เหมาะสมได้ ตลอดจนการวัดสุขภาพองค์การจะต้องกำหนดหน่วยในการวิเคราะห์เป็นองค์การไม่ใช่เป็นการวัดมิติแต่ละตัวแยกกันเป็นอิสระ

อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ยังเป็นที่สนใจของนักวิชาการศึกษาในรุ่นต่อมา โดยเฉพาะ 豪伊 (Hoy) และเฟลเดอร์แมน (Feldman) ได้พยาบานหาแนวความคิดเบื้องต้นตามที่มา耶斯 (Miles) ได้เสนอไว้เมื่อ ก.ศ. 1973 และได้ทบทวนทฤษฎีระบบสังคมของพาร์สันส์ (Parsons) และเอตซิโอนี (Etzioni) เพื่อศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน แล้วนำมามาดำเนินการเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานเพื่ออธิบายเกี่ยวกับการสร้างมิติสุขภาพองค์การระดับโรงเรียน โดยได้ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพองค์การเป็นการวิเคราะห์สภาพการทำงานตามธรรมชาติขององค์กร หรือเป็นการศึกษารายการองค์การในอีกแง่มุมหนึ่ง ผลจากการศึกษาได้มีตัววัดสุขภาพองค์การจำนวน 7 มิติ แต่ละมิติอธิบายแง่มุมของชีวิตในองค์กร โดยเป็นทั้งเครื่องมือ และการแสดงออกของระบบสังคมในโรงเรียนและเป็นไปตามระดับการกิจกรรมและความรับผิดชอบของระบบโรงเรียน ภายใต้กรอบแนวคิดของพาร์สันส์ มีรายละเอียดกล่าวคือ

ระดับสถาบัน ได้แก่ มิติบูรณาภพของสถาบัน (institution integrity) หมายถึง ความสามารถของโรงเรียนที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ไว้ได้ คณานุรักษ์ได้รับการป้องกันไม่ให้ตกอยู่ในอิทธิพลของชุมชนหรือความต้องการที่ไม่มีเหตุผลจากผู้ปกครอง

ระดับการจัดการ ได้แก่

1. อิทธิพลของผู้บริหาร (principal influence) หมายถึง ความสามารถในการใช้อิทธิพลต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ เพื่อขอความช่วยเหลือในการจัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติม และการใช้อำนาจการบังคับบัญชาในการบริหารโรงเรียน

2. ภาวะผู้นำ ด้านมิตรสัมพันธ์ (principal consideration) หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงความเป็นมิตร ใจกว้าง สนับสนุน โดยแสดงตนเป็นเพื่อนร่วมงานที่ดีและมีความสามารถในการจัดสวัสดิการแก่ครูในโรงเรียน ได้

3. ภาวะผู้นำ ด้านกิจสัมพันธ์ (principal initiating structure) หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่มุ่งเน้นทั้งงานและความสำเร็จของงาน โดยมีการกำหนดความคาดหวังของงาน มาตรฐานการปฏิบัติงาน และวิธีดำเนินการ ไว้อย่างชัดเจน

4. การสนับสนุนทรัพยากร (resource support) หมายถึงความสามารถของผู้บริหารในการจัดสรรทรัพยากรประเภทสื่อวัสดุการเรียน งบประมาณ ให้เหมาะสมกับความต้องการของครูและนักเรียน

ระดับเทคนิค ได้แก่

1. **ขวัญ (morale)** หมายถึง ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคณะครูในโรงเรียน โดยแสดงความเป็นมิตร รักใคร่ สนใจกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความกระตือรือร้น ช่วยเหลือกันทำงาน และภูมิใจที่จะทำ งานในโรงเรียนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

2. **การมุ่งเน้นวิชาการ (academic emphasis)** หมายถึง ความพยายามของโรงเรียนที่จะทำให้เกิดความเป็นเดิศทางวิชาการ โดยการกำหนดเป้าหมายให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการจัดสภาพการเรียนการสอนเป็นระบบและเคร่งครัด นักเรียนต้องเรียนหนักครู่ๆ เอาใจใส่นักเรียนอย่างดี

ในทัศนะของ soy และคณะ ให้ความเห็นว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียน คือ สภาวะการทำงานตามภารกิจที่จำเป็นของโรงเรียนในระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค ตามการรับรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนและครู หากโรงเรียนไม่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ย่อมหมายถึงว่า โรงเรียนนั้นมีการทำงานทั้งสามระดับสอดคล้องและประสานสัมพันธ์กัน สามารถแสดงออกถึงความต้องการที่จะทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จและปราศจากแรงกดดันจากภายนอก ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ หอยและเฟลด์แมน(Hoy & Feldman, 1987) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงสภาพขององค์การว่า องค์การที่มีสุขภาพสมบูรณ์จะมีระดับของความไว้วางใจดีขึ้นด้วย โดยเฉพาะในตัวผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน และองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่กล่าวว่า “ผลผลิตและความไว้วางใจมักจะไปด้วยกัน” ดังนั้น โรงเรียนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ก็จะมีบรรยายกาศที่สมบูรณ์ตามไปด้วย กล่าวคือ มีบรรยายกาศแบบเปิด โดยครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ผู้บริหารเป็นผู้ที่น่าเชื่อถือน่าเคารพศรัทธาและน่าไว้วางใจ มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพการทำงานในโรงเรียนจึงมีลักษณะแบบร่วมมือกัน ไว้วางใจกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงเป็นที่น่าพอใจอย่างเห็นได้ชัด โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เป็นระบบระเบียบ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่แสดงคุณสมบัติของโรงเรียนที่มีประสิทธิผล (Hoy & Ferguson, 1985) นอกจากนี้ยังพบอีกว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับอัตราการออกกลางคืนกล่าวคือ อัตราการออกกลางคืนของนักเรียนลดลง โรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์จะเพิ่มแรงจูงใจให้นักเรียนและคณะครุมากรึ้น ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ลักษณะของผู้บริหาร โรงเรียนก็จะเต็มไปด้วยความเชื่อมั่น รู้จักปรับเปลี่ยนและอุทิศตนเพื่องาน ตลอดจนมีความคิดก้าวไกล

(innovative) คณะครูก็จะมีความจงรักภักดีและพึงพอใจในการทำงาน ทำให้สภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนสามารถนำ "ไปสู่การนิเทศที่มีประสิทธิผล (Hoy & Forsyth, 1986 อ้างถึงใน Hoy & Feldman, 1987)

1.3 ลักษณะของสุขภาพองค์การ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น นับได้ว่าองค์การมีระบบภายในหลายระบบ ซึ่งจะทำงานตามภารกิจหน้าที่คล้ายกับระบบของร่างกายมนุษย์ ซึ่งได้แก่ ระบบโครงสร้าง (Structural Subsystem) ระบบเทคโนโลยี (Technology Subsystem) ระบบงาน (Task Subsystem) และระบบคน (People Subsystem) องค์ประกอบภายในเหล่านี้จะทำงานตามหน้าที่ โดยมีเกตไกการทำงานคล้ายกับการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย หากว่าองค์ประกอบแต่ละส่วนสามารถทำงานได้ดีและประสานสัมพันธ์กัน องค์การก็สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ แต่ถ้าหากว่าองค์ประกอบใดไม่สามารถทำงานหรือเสื่อมสมรรถภาพไปก็จะส่งผลให้ระบบลดความคล่องตัว การประสานสัมพันธ์ของระบบต่างๆ ก็จะเกิดปัญหากระบวนการเทือนไปทั้งองค์การและเกิดความไม่สมบูรณ์ในองค์การเช่น และในที่สุดก็ไม่สามารถดำเนินอยู่ได้

ฟอร์เยอร์ และเวล (Foryer and Well, 1971 อ้างถึงใน นิกา แสงรัตน์ 2544: 12 – 16) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับสุขภาพองค์การว่า องค์การโดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ องค์การที่มีสุขภาพสมบูรณ์ (Healthy Organization) และองค์การที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ (Unhealthy Organization) โดยรายละเอียดของสุขภาพองค์การแต่ละลักษณะสรุปได้ดังนี้

องค์การที่มีสุขภาพสมบูรณ์ เป็นองค์การที่มีระบบการทำงานภายในประสานกัน มีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกในองค์กรมีส่วนในการกำหนดวัตถุประสงค์การปฏิบัติงานขององค์การ และสามารถใช้ศักยภาพของตนปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เพื่อสร้างความรู้สึกผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

2. สมาชิกทุกคนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น ทำให้เกี้ยวน้ำ ได้ดีขึ้นทั้งนี้มีความเชื่อว่าปัญหาสามารถแก้ไขให้คลุ่งล่วงไปได้โดยการร่วมแรงร่วมใจ

3. สมาชิกสามารถแก้ปัญหาร่วมกันอย่างเป็นกันเอง ไม่เกิดกันฐานะทางสังคมและหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยผู้บังคับบัญชาจะเปิดโอกาสให้บรรดาสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

4. สมาชิกแสดงความรับผิดชอบต่อองค์การ โดยมีการให้ข้อมูลข่าวสาร ปริมาณงานเวลา ทักษะ ความชำนาญการด้านวิชาชีพ และหลักการพัฒนาการบริหาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการวินิจฉัยสั่งการ ส่วนสำคัญขึ้นในการบังคับบัญชาที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

ความรู้สึก ความรับผิดชอบส่วนตนจากภายในหรือความรู้สึกผูกพันทางจิตใจมีความสำคัญกว่าอำนาจทางด้านกฎหมายซึ่งเป็นสิ่งภายนอก ผู้บังคับบัญชาจะอยู่ทำงานในสำนักงานหรือไม่ไม่สำคัญ คนทำงานจะรู้สึกและปฏิบัติการเหมือนกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีคำว่า “เม瓦ไม่อยู่หนูร่าเริง”

5. มีการวางแผนและการทำงานร่วมกันโดยปฏิบัติและรับผิดชอบร่วมกันเป็นหน่วยคณะ
6. มีการยอมรับนับถือความคิดของผู้บริหารในระดับรองลงมา ผู้นำที่ดีต้องรู้จักใช้คนเก่งให้เป็นประโยชน์ จะได้นำความสามารถเหล่านั้นมาสนับสนุนกำลังกันทำงาน
7. การพิจารณาปัญหาใด ๆ ก็ตามต้องคำนึงถึงสัมพันธภาพของบุคคลและความต้องการของบุคคล เพราะพฤติกรรมที่แสดงออกจากสัมพันธภาพนั้นจะอี๊อานวยต่อความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ
8. มีการนำหลัก “การร่วมมือร่วมใจ” มาใช้อย่างเสรี ทุกคนพร้อมที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และในทำนองเดียวกันผู้อื่นก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือด้วยเหมือนกัน วิธีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันดำเนินไปอย่างกว้างขวางถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งขันกันบ้างระหว่างบุคคล หรือกลุ่มแต่การแบ่งขันดังกล่าวก็เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยิ่งธรรม และดำเนินไปในทิศทางเดียวกันโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานมิใช่นุ่งแต่ชนะเพียงอย่างเดียว
9. เมื่อมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้น สามารถจารุกันอย่างรวดเร็วเข้าแก้ไขสถานการณ์ จนกระทั่งวิกฤตการณ์ดังกล่าวถล่มตัวลงไปในที่สุดหรือกล่าวได้ว่าทุกคนจะรู้สึกร่วมกันว่าเมื่อกันมาแล้วจะต้องช่วยเหลือกัน งดเว้นการเห็นแก่ตัวไว้ก่อน
10. ความขัดแย้งต่าง ๆ ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวินิจฉัยสั่งการและความเรียบก้าวหน้าของบุคคล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องนำข้อขัดแย้งดังกล่าวมาพิจารณาแก้ไข โดยเบิดเผยแพร่ให้บังเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้เนื่องจากว่ามนุษย์เรานั้นมีต้องการอะไรก็จะพูดออกมาและหวังที่จะให้บุคคลอื่นเข้าใจและปฏิบัติการเช่นกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือสามารถนำความขัดแย้งต่าง ๆ มาดำเนินการให้เกิดเป็นความก้าวหน้าในองค์การได้
11. นำหลักความตั้งใจในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นและเตาะแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้อื่น การให้ข้อมูลข่าวสารข้อมูลลับและการให้คำแนะนำใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
12. ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ถึงความก้าวหน้าของงานอยู่เป็นประจำเพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่ม เพราะโดยทั่วไปคนอื่นรู้ดีกว่าเราและสามารถมองเห็นปัญหาของบุคคลอื่นได้
13. มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นการทำงานร่วมกันต้องอาศัยสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

14. สมาชิกต่างมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวกับธุรกิจขององค์การตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ เพราะสมาชิกย่อมเป็นผู้มีส่วนได้เสียในองค์กร ไม่ใช่แค่ลูกค้า แต่เป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญยิ่งและสนับสนุนในการทำงาน

15. ภาระความเป็นผู้นำมีความยืดหยุ่น ไม่ต้องเป็นแบบเดียวเดียว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้ง “แบบ” (Style) และตัว “บุคคล” (Person) เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่

16. มีความไว้เนื้อเชื่ोใจกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างสมาชิกในองค์การ สูงมาก และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

17. ยอมรับในเรื่องการเสียง โดยถือว่าเป็นเงื่อนไขอันหนึ่งของความเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงขององค์การ การเลี้ยงหรือกดดันให้กล้าเสียเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของความกล้าหาญ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

18. ยึดมั่นในหลักที่ว่า “เราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากความผิดพลาดแต่ละครั้งที่เกิดขึ้น”

19. โดยปกติมักพนว่าการปฏิบัติงานต่าง ๆ อาจเกิดการด้อยประสิทธิภาพได้เสมอ ดังนั้นจึงต้องร่วมกันค้นหาวิธีการแก้ไขให้ดีขึ้นจนได้

20. โครงสร้างขององค์การและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เป็นแบบแผนที่กำหนดขึ้นเพื่อช่วยให้สมาชิกขององค์การ ได้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเพื่อที่จะป้องกันความไม่สงบภายใน ไม่ได้เป็นขากหานมสกัดกันความเจริญเติบโตของสมาชิกแต่ละคนแต่อย่างใด เพราะสมาชิกขององค์กรทุกคนพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

21. ความสำนึกระเรียนรู้ข้อบังคับหรือคำสั่งของบุคคลที่มีอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อเทียบอัตราส่วนกันแล้ว ความริเริ่มหรือภาวะสร้างสรรค์ที่มีอยู่คงสูงกว่ามาก เรื่องได้เก่าล้าสมัยจะได้รับการพิจารณาและยกเลิกไปในที่สุด

22. องค์การต้องมีลักษณะพลวัตอยู่เสมอ โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมตลอดเวลา โดยสมาชิกขององค์กรทุก ๆ คน ต้องให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตขององค์การ

23. สมาชิกทุกคนร่วมกันเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในสภาพการณ์ที่องค์การประสบภาวะวิกฤตการณ์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า องค์การที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์จะมีลักษณะที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีความรู้สึกผูกพัน เป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ผู้บริหารเปิดโอกาส

ให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพและมีความสุขในการทำงาน ทำให้เกิดความก้าวหน้าและมีผลผลิตในการดำเนินงานอย่างเต็มที่

องค์การที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ เป็นองค์การที่มีระบบการทำงานขาดความสัมพันธ์กัน มีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกในองค์การจะอุทิศใจให้กับวัตถุประสงค์ขององค์การเพียงเล็กน้อย ยกเว้นผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูง ๆ เพียงบางส่วนเท่านั้น
2. ผู้ที่ทำงานมองเห็นปัญหาและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ถูกปิดบังซ่อนเร้นไว้จนเป็นความเคยชิน ผู้ที่ทำงานพูดร้องรำคาณบุ่งบากต่าง ๆ ในที่ทำงาน ที่บ้านหรือในร้านอาหารหัวไปไม่ได้นำเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นไปพูดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ปัจจัยต่าง ๆ จากภายนอกทำความยุ่งยากในการแก้ปัญหา ฐานะและตำแหน่งที่กำหนดไว้ในแผนภูมิขององค์การมีความสำคัญมากกว่าการแก้ปัญหา ทุกหน่วยมีส่วนเกี่ยวพันกันอย่างมากแต่เป็นเพียงผิวนิพนแทนที่จะมีส่วนเกี่ยวพันกันอย่างจริงใจ ผู้ที่ทำงานแบบสุภาพอ่อนโน้มต่อผู้บังคับบัญชาแต่ก็ปิดบังปัญหาต่าง ๆ ต่อผู้บังคับบัญชา เช่นเดียวกับความไม่เห็นพ้องต้องกันถูกเก็บอยู่ในความนิ่งเฉย จะทำงานเมื่อมีคนสั่งเท่านั้น
4. บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งสูงวินิจฉัยสั่งการด้วยตนเองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทำให้กล้ายเป็นปัญหาค้างค้างและทำการวินิจฉัยปัญหาโดยมีข้อมูล ข่าวสาร และข้อแนะนำไม่เพียงพอ ผู้ที่ทำงานบ่นเรื่องการตัดสินใจของผู้บริหารงานที่ไม่ตรงต่อเป้าหมาย เช่น นั่งสั่งงานในห้องปรับอากาศ เป็นต้น
5. ผู้บริหารมีความรู้สึกโศกเศร้า เนื่องจากต้องทำงานต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี บางครั้งระเบียงต่าง ๆ นโยบายต่าง ๆ นโยบายต่าง ๆ และuhnการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้และไม่ได้รับความร่วมมือ
6. การใช้คุลยพินิจของผู้ใต้บังคับบัญชาระดับต่าง ๆ ในองค์การไม่ได้รับการยอมรับนับถือจากภายนอก คงยอมรับนับถือกันอยู่ภายใต้ความต้องการ ของขาเท่านั้น
7. ความรู้สึกต่าง ๆ และความต้องการส่วนบุคคลได้รับการพิจารณาเป็นปัญหาด้านเดียวกัน
8. ผู้ที่ทำงานเกิดการแข่งขันกัน เมื่อมีความต้องการร่วมกันแต่ละคนเกิดความรู้สึกอิจฉาริษยาในความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ทุกคนรู้สึกว่าการเสาะแสวงหาหรือยอมรับความช่วยเหลือเป็นสัญลักษณ์ของข้อบกพร่อง การให้ความช่วยเหลือไม่ได้อยู่ในความคิดของแต่ละคน ทุกคนไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันต่างก็พูดในແง່ໄມ້ຕື່ອກນັດແລະກັນ ผู้บังคับบัญชาไม่เอาใจใส่กับเรื่องเหล่านี้ การขัดแย้งมีลักษณะ แฟชั่น เป็นการหักล้างกัน

9. เมื่อมีวิกฤติการณ์เกิดขึ้นทุกคนจะถอนตัวออกและเริ่มใส่ความซึ่งกันและกัน
10. ความขัดแย้งระหว่างกันส่วนมากถูกเก็บไว้ในใจและเป็นนโยบายของที่ทำงาน มีการถกเถียงกันอยู่เสมอโดยไม่มีจุดจบ
11. การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างยากลำบาก บุคคลที่ทำงานไม่มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทุกคนต้องเรียนรู้จากการกระทำของตนเองและปฏิเสธที่จะยอมรับประสบการณ์ของผู้อื่น มีการยอมรับพึงข่าวสารที่สะท้อนกลับของผลการปฏิบัติงานน้อยไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้มากนัก
12. การใช้ข่าวสารสะท้อนกลับมาถูกหลักเลี้ยงหรือขาดการประเมินผลนั่นเอง
13. stemming ภาษาไทยทั่วไปเกิดขึ้นโดยไม่จริงใจซึ่งกันและกัน ถูกปิดบังซ่อนเร้น และมีอยู่ทั่วๆ ไปในที่ทำงาน ยืนให้มือเจอน้ำลับหลังค่าทอและนินทา
14. ผู้ทำงานเกิดความรู้สึกถูกจำกัดอยู่ในงานของตน รู้สึกห้อแท้เบื้องหน้าบายและถูกจำกัดความต้องการไว้เพียงเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงของตนเอง เช่น ในที่ประชุมทุกคนนั่งเงียบและ寡言เมื่อจะยอมรับฟังทุกประการ หากบรรยายศาสตร์ของการหยอกล้อ ทุกคนสนใจเรื่องอย่างอื่นทั้งนั้น เห็นแก่ตัว ขาดระบบ
15. นักบริหารเป็นแบบพ่อที่เคร่งครัดอยู่ในประเพณีครอบครัวไม่ได้เป็นโกรธ
16. ผู้บริหารลงมานำความคุมเรื่องเล็กน้อยอย่างเฉียบขาด เคร่งครัด ใช้คุลยพินิจกับเรื่องเหล่านี้มากเกินไป เขาจะเคร่งครัดไม่ให้มีความผิดกับเรื่องเหล่านี้หรือพูดอยู่คำเดียว“ยุ่งเกินไป ที่จะทำเรื่องนั้น”
17. การเสียดต่อการทำงานอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก แต่เป็นค่านิยมสูงสำหรับผู้บริหาร
18. ทำความผิดครั้งเดียวจะถูกไล่ออก
19. การปฏิบัติงานที่ไม่ได้ได้รับการยกย่องและได้รับการปฏิบัติตามตามกำหนด จนคดีเสียกำลังใจ
20. โครงการขององค์การ นโยบายต่างๆ และกระบวนการการทำงานดึงองค์การให้ล้าหลัง ผู้ทำงานไม่รับรู้นโยบายและมักทำงานเท่าที่ได้รับคำสั่ง
21. เคร่งครัดจนขาดการปรับตัวเข้ากับบรรยายศาสตร์สิ่งแวดล้อม
22. การปฏิบัติงานแผนใหม่ไม่ได้แพร่หลายออกไป ตกอยู่ในมือคนบางคนเท่านั้นในลักษณะหวงวิชา
23. ผู้ทำงานต้องกล้าดีนความไม่สมหวังเอาไว้ เช่น กล่าวว่า “ผมไม่สามารถทำอะไรได้ มันเป็นความรับผิดชอบของพากษาที่จะรักษาเรื่ององค์การให้รอดพ้นจากการชนน้ำได้”

สรุปได้ว่า องค์การที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์จะมีลักษณะที่สำคัญไม่มีส่วนร่วมในการทำงาน บรรยายกาศในการทำงาน ไม่เอื้ออำนวยในการส่งขวัญและกำลังใจในการทำงาน ผู้บริหารเข้มงวดเกินไปหรือไม่ใส่ใจในการทำงาน องค์การไม่มีความเจริญก้าวหน้า ผลผลิตของการทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. มิติสุขภาพองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา

豪伊และเฟลด์แมน (Hoy and Feldman, 1987: 32) กล่าวว่า สุขภาพองค์การเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่บอกรายงานสำเร็จหรือประสิทธิผลขององค์การ องค์การใดมีสุขภาพไม่ดีก็จะทำให้การบริหารองค์การนั้นไม่มีประสิทธิผล องค์การที่มีสุขภาพดีจะต้องเป็นองค์การที่มีการบริหารจัดการทุกระดับที่ประสานสอดคล้องกันทั้งระดับเทคนิค ระดับการจัดการ และระดับสถาบัน การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นองค์การที่มีระบบระเบียบสามารถวัดระดับสุขภาพองค์การได้ด้วยตัวประเมินมิติ 7 ด้าน ตามการกิจและความรับผิดชอบของโรงเรียน ดังนี้

1. ความเข้มแข็งขององค์การ (Institutional integrity) เป็นความสามารถของโรงเรียนที่รักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและคณะกรรมการให้รับการปกป้องไม่ให้ถูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชุมชน เป็นความสามารถของโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ให้สามารถดำเนินการอยู่ได้ในทุกสภาพแวดล้อมและพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องตลอดไป ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชุมชนหรือห้องถีน หรือให้กลุ่มอิทธิพลใดเข้ามาแทรกแซงในการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน (แก้วหทัย จันทรพิพัฒน์ 2549: 26)

สุนันทา เลาหนันท์ (2541: 38-39) กล่าวว่า องค์การ ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกหลาย ๆ ทาง องค์การจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกเพื่อความอยู่รอดและมีโอกาสเจริญเติบโตต่อไป ดังนั้นองค์การจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ภายนอกและจะต้องมีแผนการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ถ้าสิ่งแวดล้อมไม่มั่นคงและไม่สามารถคาดการณ์ล่วงต่าง ๆ ได้ก็ยิ่งต้องพยายามปรับตัวตามปัจจัยต่างๆ ให้ใกล้ชิดมากขึ้น โดยปกติองค์การจะพยายามควบคุมสภาพแวดล้อมภายนอกให้ได้ โดยพยายามลดความเสี่ยงต่าง ๆ และพยายามสร้างเกราะป้องกันพลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งอาจคาดการณ์ได้

豪伊 และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991: 398) อธิบายว่าความสามารถในการปรับตัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะบอกว่าองค์การนั้นมีประสิทธิภาพ การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม การลดความเสี่ยง และความพยายามสร้างเกราะป้องกันพลกระทบจากภายนอกเป็นความเข้มแข็งขององค์การ

หอย และเฟลเดิม (Hoy and Feldman, 1987:32) กล่าวว่า ความเข้มแข็งขององค์การ คือความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการที่จะควบคุมความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานในองค์การจะถูกปกป้องจากแรงกดดันของชุมชน และองค์การไม่มีข้อบกพร่องเป็นที่ครหาของสังคม ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการเพชรปัญหา ความยุ่งยากจากภายนอกได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความเข้มแข็งขององค์การเป็นความสามารถในการดำเนินงานภายในโรงเรียน ได้อย่างอิสระและมั่นคง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน สามารถปรับตัวและแก้ปัญหาตามความต้องการของชุมชน ได้ โดยปราศจากการแทรกแซงของกลุ่mom อิทธิพลที่เกี่ยวข้อง

2. อิทธิพลของผู้บริหาร (Principal influence) ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติภารกิจ 2 ประการ คือ ทำให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมาย (Goal Achievement) และทำให้องค์การดำเนินอยู่ได้ (Goal Maintenance) ดังนั้น องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผู้บริหาร แยกออกเป็น 5 ประการ คือ

- 1) ความสามารถ สติปัญญา ความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่ม การตัดสินใจ
- 2) ความสำเร็จ ได้แก่ ทางการศึกษา ความรู้ด้านกีฬา
- 3) ความรับผิดชอบ ได้แก่ การเป็นที่พึ่งของคนอื่น ความเพียรพยายาม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความปรารถนาที่จะทำดีที่สุด
- 4) สถานที่ทางสังคม รวมถึงการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น
- 5) สถานการณ์ ได้แก่ ทักษะ ความต้องการและความสนใจตามจุดประสงค์ที่ต้องการบรรลุถึง ผู้บริหารจะต้องอำนวยการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และทำให้องค์การดำเนินอยู่ได้

นิภา แสงรัตน์ (2544: 28) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นเสมือนหลักประกันในการดำเนินงาน โดยเฉพาะผู้ใต้บังคับบัญชาและต่อผลงานเป็นส่วนรวม การที่ผู้บริหารมีความสามารถปักโกรงผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บริหารเป็นที่เชื่อถือของผู้บังคับบัญชาสามารถร่วมทำงานกับผู้บริหารที่เหนือกว่าได้อย่างมีอิสระและใช้อำนาจการบังคับบัญชาในการบริหารหน่วยงาน จะสามารถวัดสุขภาพองค์การได้ นั่นคือ อิทธิพลของผู้บริหาร

แก้วหทัย จันทรพิพัฒน์ (2549: 27) กล่าวว่า อิทธิพลของผู้บริหารเป็นความสามารถของผู้บริหารในการจัดสรรทรัพยากร บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการเรียนการสอน และการขอความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูงให้ได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา มีความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์สูงสุดเพื่อการจัดการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ให้ได้มาตรฐาน มีความสามารถในการใช้อำนาจในการบริหารโรงเรียน

ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งผู้บริหารต้องมีความรู้ ความสามารถ มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป สามารถแก้ปัญหา ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ดี ได้รับความไว้วางใจจากบุคคลทั่วไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า อิทธิพลของผู้บริหารเป็นความสามารถของผู้บริหารในการนำไปสู่บังคับบัญชา เพื่อให้การสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน

3. การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ (Consideration) เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะเป็นไปในลักษณะที่เสริมสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรทำงานร่วมกันด้วยความไว้วางใจ และให้ความเคารพต่อกันอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง เป็นแบบผู้นำที่เน้นคนหรือผู้ร่วมงานเป็นหลัก (อรทัย คุณสารพันธ์ 2541: 49) ซึ่งจะมีลักษณะที่สังเกตได้ดังนี้

3.1 มีความมั่นคงในการเป็นผู้นำ และเห็นคุณค่าของเพื่อนร่วมงานเสมอ จะสนใจและทุกข์สุขของคนในบังคับบัญชาของตน

3.2 ไม่จัดวางหรือรบกวนการปฏิบัติงาน แต่จะสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

3.3 มีความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา และยินดีเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีอิสระเต็มที่ในการทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.4 พยายามเสริมสร้างให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความจริงรักภักดี ด้วยการใช้วิธีให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดหรือแสดงทัศนะต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในปัญหาที่จะมีผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในส่วนของเขาก

ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2523 จัดทำใน แก้วหทัย จันทรพิพัฒน์ 2549: 48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของของผู้นำแบบมิตรสัมพันธ์ ไว้วังนี้

- 1) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมงาน
- 2) ช่วยเหลืองานเล็กๆ น้อยๆ เพื่อให้ผู้ร่วมงานชื่นชมในการเป็นสมาชิกของหน่วยงาน

- 3) ประพฤติคนเป็นคนเปิดเผย เข้าใจง่าย
- 4) หาโอกาสสร้างความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน
- 5) หลีกเลี่ยงการควบหาสมาคมกับผู้ร่วมงาน
- 6) ดูแลเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้ร่วมงานแต่ละคน
- 7) ปฏิเสธที่จะอธิบายถึงการปฏิบัติงานของท่าน
- 8) ปฏิบัติงานตามลำพังโดยไม่มีการหารือคร

- 9) ไม่ค่อยรับความคิดใหม่ ๆ
 - 10) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานในฐานะเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน
 - 11) แสดงความเห็นใจที่จะให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
 - 12) แสดงความเป็นมิตรและไม่ถือตัว
 - 13) พยายามทำให้ผู้ร่วมงานรู้สึกสบายใจในขณะที่สนทนากันด้วย
 - 14) นำข้อเสนอแนะของผู้ร่วมงานไปปฏิบัติ
 - 15) ขอความเห็นชอบจากผู้ร่วมงานในเรื่องสำคัญก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป
- จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ เป็นการบริหารที่ผู้บริหารให้ความสำคัญที่ตัวผู้ร่วมงาน มีความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจ ยกย่องนับถือ มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของเพื่อร่วมงาน

4. การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ (Initiating structure) เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นไปในลักษณะที่เน้นความเข้าใจ การดำเนินงานตามระเบียบแบบแผนขององค์การ การควบคุมบังคับบัญชาเป็นไปอย่างใกล้ชิด ไม่คำนึงถึงความพอใจของผู้ปฏิบัติงาน เน้นให้งานบรรลุตามเป้าหมายหรือให้ความสำคัญต่องานเป็นหลัก สำหรับผู้บริหารที่มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ให้ความสำคัญต่องานเป็นหลัก จะมีลักษณะดังนี้

- 4.1 มีความสนใจหรือให้ความสำคัญต่องานที่ทำ
- 4.2 ถือว่าผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นสื่อหรือเครื่องหมายของหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์
- 4.3 เพื่อให้งานที่ทำประสบความสำเร็จ ผู้บริหารต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด มิให้งานที่ทำต้องเสียหาย

4.4 ไม่พยายามมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ถือว่าอำนาจในการตัดสินใจจะเป็นสิทธิ์ขาดของผู้บริหารแต่ผู้เดียว

ทองอนันทร์ วงศ์ไสธร (2523 อ้างถึงใน แก้วทัย จันทรพิพัฒน์ 2549: 48)
ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้นำแบบกิจสัมพันธ์ ไว้วังนี้

- 1) แสดงให้ผู้ร่วมงานเข้าใจในทัศนคติอย่างชัดเจน
- 2) นำความคิดใหม่ ๆ ไปหารือกับผู้ร่วมงาน
- 3) ปล่อยผู้ร่วมงานด้วยมาตรการที่เดียบขาด
- 4) ดำเนินการทำางานที่บกพร่อง
- 5) พูดจาถูกผู้ร่วมงานด้วยท่าทีน่าเกรงขาม
- 6) มอบหมายงานเฉพาะอย่างให้ผู้ร่วมงานทำ

- 7) ทำงานโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า
- 8) วางแผนฐานในการปฏิบัติงานเอาไว้อย่างแน่นอน
- 9) เน้นการทำงานให้ทันกำหนดเวลา
- 10) ส่งเสริมการใช้ระเบียบปฏิบัติอย่างเดียวกันในการปฏิบัติงาน
- 11) ย้ำให้ผู้ร่วมงานทราบถึงอำนาจหน้าที่ของตัวท่านเองในหน่วยงาน
- 12) ขอร้องให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับที่วางไว้
- 13) แจ้งให้ผู้ร่วมงานทราบถึงความมุ่งหวังของหน่วยงานที่มีต่อผู้ร่วมงาน
- 14) สอดส่องคุ้ดแลให้ผู้ร่วมงานทำงานเต็มกำลังความสามารถของแต่ละบุคคล
- 15) สอดส่องคุ้ดแลให้มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ เป็นการบริหารที่ผู้บริหารให้เห็นความสำคัญต่อภาระงานและสัมฤทธิผลของงาน มีการสร้างรูปแบบที่ดีในการจัดการหน่วยงานและการจัดระเบียบแบบแผน มีการเน้นการปฏิบัติงานให้ได้ตามมาตรฐานและวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้

5. การสนับสนุนทางทรัพยากร (Resource support) พรรภี สุวัตถี (2537: 80) ให้ความหมายของทรัพยากรในการบริหาร โรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบด้านการจัดการบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ที่ผู้บริหารได้ใช้ประโยชน์ เพื่อให้การดำเนินการใช้ทรัพยากร ทางการบริหารที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจทำได้โดย “การลด” “การเพิ่ม” หรือ “การทำให้เท่าเดิม” เพื่อให้การจัดการทรัพยากรให้ได้ประโยชน์มากที่สุดในเวลาอันรวดเร็ว กล่าวคือ

5.1 การลดทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และปรับปรุงระบบการจัดการให้ดีขึ้น เพื่อให้ผลการจัดการอยู่ในระดับเดิมหรือดีขึ้น

5.2 การใช้ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เท่าเดิมและปรับปรุงระบบการจัดการให้ดีขึ้น เป็นการเพิ่มคุณภาพผลที่เกิดขึ้นคือการลงทุนเท่าเดิมแต่ได้ผลดีขึ้น

5.3 การเพิ่มทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และจัดระบบการจัดการให้ดีขึ้น ทำให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด

มาลีส์ (Miles, 1973 อ้างถึงใน พรรภี สุวัตถี 2537: 5) ได้กล่าวว่า โรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ หัวใจหลักของการใช้ทรัพยากรคือ การได้สนับสนุนทรัพยากรบุคคลให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าตนเองไม่รับภาระงานหนักเกินไป การใช้วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่มีอยู่จะต้องคุ้มค่าและมีให้ครุใช้อย่างเพียงพอ การทำงานของบุคลากรจะเป็นไปตามความสามารถและความตั้งใจของแต่ละคน อีกทั้งปริมาณงานจะต้องมีความหนักเบาพอ ๆ กัน จึงจะทำให้บุคคลปฏิบัติงาน

อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้บริหารจะใช้ทางเลือกใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและสถานการณ์แวดล้อม แต่สิ่งที่ขาดไม่ได้คือการคำนึงถึงเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารที่สามารถคำนึงถึงการโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประยุกต์และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทุกวิชา มีสุขภาพอนามัยดี และมีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แสดงว่าผู้บริหารมีความสามรถในการบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การที่ผู้บริหารจะใช้ทางเลือกใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและสถานการณ์ แวดล้อม ดังนั้นการสนับสนุนทางทรัพยากรจึงเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหาร เพราะเป็นเรื่องของการใช้ทรัพยากรทางบริหารค้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงานองค์การ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางทรัพยากร คือ ความสามารถของผู้บริหารในการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน

6. ขวัญในการปฏิบัติงาน (Morale) เป็นที่ยอมรับกันว่า ขวัญเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน ถึงแม้ว่าเงินจะเป็นสิ่งสำคัญแต่คนทำงานมิได้นุ่งหงังแต่เพียงที่จะได้เงินมาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังมีสิ่งอื่นที่คน普通จะได้มา ในขณะเดียวกันก็คือความรู้สึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนเองทำงานอยู่และมีความสามารถทำงานได้ตามมาตรฐานที่องค์การกำหนดไว้ ความรู้สึกดังกล่าวทั่วไปเรียกว่า “ขวัญ” ขวัญมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การ หากบุคลากรในองค์การมีขวัญที่ดีก็จะมีความตั้งใจและอุทิศตนในการทำงาน ในโรงเรียนหากครูนี่ขวัญที่ดีความตั้งใจในการทำงานจะมีมาก ครูจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถอุทิศทั้งเวลา แรงกายและแรงใจ ซึ่งย่อมส่งผลต่อความสามารถสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

สมพงษ์ เกษมสิน (2536 อ้างถึงใน นิตยา ภัสรศิริ และคณะ 2549: 45)
กล่าวถึงประโยชน์ของขวัญที่มีต่องค์การ ดังนี้

- 1) ขวัญทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงานอย่างสมานฉันท์
- 2) ขวัญจะสร้างความจงรักภักดีต่องค์การให้เกิดแก่เจ้าหน้าที่ทุกคน
- 3) ขวัญจะเกื้อหนุนให้ระเบียบข้อบังคับขององค์การเกิดผลในการควบคุมความประพฤติของบุคคล
- 4) ขวัญจะสร้างสามัคคีธรรมขึ้นในหมู่คณะ และก่อให้เกิดพลังร่วม
- 5) ขวัญจะเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในองค์การกับนักเรียนและวัตถุประสงค์ขององค์การ

6) ขวัญจะจุงใจให้เจ้าหน้าที่ขององค์การมีทัศนคติที่ดีต่องค์การ และมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่องค์การ

7) ขวัญจะทำให้เจ้าหน้าที่มีความมั่นคงทางใจ และทำงานอยู่กับองค์กรนาน

อุทัย หรัญโญ (2536 อ้างถึงใน นิตยากัสสารศิริ และคณะ 2549: 46) มีความคิดเห็นว่า การที่จะทำให้ทุกคนมีขวัญในการปฏิบัติงานที่ดีย่อมต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ แต่ที่สำคัญคือ

1) บทบาทและการเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน ย่อมทำให้บรรยายการการทำงานร่วมกันมีชีวิตชีวา และผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดขวัญดี แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาวางแผนเชิงรายบุคคล ยังคงมีความตื่นเต้น ขาดมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ขวัญของผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดข้อสงสัย

2) การมอบหมายงาน การมอบหมายงานให้บุคคลปฏิบัติหรือรับผิดชอบนั้น หากมอบหมายไม่เหมาะสมกับบุคคล ซึ่งอาจเป็นรูปของความไม่เหมาะสมกับความถนัดชัดเจน ไม่เหมาะสมกับบุคลิกภาพหรือความรู้ความสามารถของเขา จะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความคับข้องใจ เกิดความไม่พอใจ ซึ่งเป็นการทำลายขวัญกำลังใจของเข้าด้วย แต่ถ้ามอบหมายงานเป็นที่ถูกใจ ถูกความถนัด นิสัยใจคอ เขายอมจะฟังพอใจและทำงานด้วยความสุข ขวัญจะเกิดตามมา

3) การจัดสภาพการทำงาน สภาพการทำงานมีอิทธิพลต่อร่างกายและจิตใจของบุคลากรเป็นอันมาก เช่น สถานที่สะอาดเรียบร้อย มีแสงสว่างเพียงพอ ไร้เสียงรบกวน ไม่ร้อนอบอ้าว เป็นต้น จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสนับ弄得ใจไม่รู้สึกความคุ้นเคยหรืออารมณ์ดี ขวัญของเขาก็จะดี แต่ถ้าการจัดสภาพการทำงานไร้ระเบียบ ขาดสิ่งจูงใจ ขาดความสะอาดสวยงาม ผู้ปฏิบัติจะขาดความตั้งใจในการทำงาน และเป็นการทำลายขวัญให้หมดสิ้นไป

4) ระบบการวัดผลความสำเร็จในงาน เช่น ระบบการเดือนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การยกย้าย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถ้าปฏิบัติอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน จะมีผลกระทบกระเทือนต่อขวัญมากที่สุด

5) โอกาสในการแสดงความคิดเห็น การยอมรับฟัง ตามปกติทุกหน่วยงานมักจะมีเหตุอันก่อให้เกิดความคับแก้นั่นระหว่างผู้ร่วมงาน หรือระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับฝ่ายบริหาร เช่น สภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ดี การมอบหมายงานไม่เหมาะสม การปักครองบัญชาไม่ยุติธรรม เป็นต้น ปัญหาดังกล่าว ต้องจัดให้มีทางระบบที่นี้โดยวิธีที่เรียกว่า Grievance Procedure หากผู้ปฏิบัติงานไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือมีแต่ฝ่ายผู้บังคับบัญชาไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความคับข้องใจ และทำลายขวัญกำลังใจเข้าด้วย

6) การบำเหน็จรางวัลและการลงโทษบุคลากรที่ปฏิบัติงานดี ต้องรับรู้ในความดีของเขาโดยให้บำเหน็จความดี ซึ่งอาจเป็นการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เพิ่มเงินเดือนให้มากขึ้น

ตลอดจนการซุ่มเซี่ยให้ร่างวัลพิเศษ จะเป็นการทำให้เขามีกำลังใจ ส่วนบุคลากรที่ทำผิดวินัยหรือมีข้อบกพร่องประการใดก็ตาม ก็ควรมีการลงโทษตามควรแต่ละกรณีโดยเคร่งครัดเสมอหน้ากันและเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อรักษาธรรมาภิบาลวินัยของกลุ่มและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะสร้างขวัญให้เกิดขึ้นและดำรงอยู่อย่างมั่นคง

พระราช สุวัตถี (2537: 102 – 103) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1 โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน
 - 1.2 ผลประโยชน์ที่จะได้รับ
 - 1.3 สถานภาพและการได้รับการยอมรับนับถือ
 - 1.4 การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร
 - 1.5 ความรู้สึกประสบผลสำเร็จในการยอมรับนับถือ
 - 1.6 การใช้ความสามารถให้เป็นประโยชน์
 - 1.7 สุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ
 - 1.8 ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
 - 1.9 ปัญหาส่วนตัว
 - 1.10 ความพึงพอใจในการทำงานและการงานสอน
 - 1.11 ภาระที่รับผิดชอบ
 - 1.12 ความภูมิใจ เห็นความสำคัญของงาน
 - 1.13 การอุทิศตนเพื่องาน
 - 1.14 การได้เลื่อนตำแหน่ง
 - 1.15 ความมั่นคงในอาชีพ
 - 1.16 ความรู้ความสามารถ
 - 1.17 สถานะทางสังคม
 - 1.18 การมีโอกาสประกอบกิจกรรมที่มีค่า
2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
 - 2.1 ด้านเกี่ยวกับงาน ประกอบด้วย
 - 2.1.1 งานหรือตำแหน่งของงาน
 - 2.1.2 ความสำเร็จของงาน
 - 2.1.3 การนิเทศงาน

- 2.1.4 สภาพการทำงาน
 - 2.1.5 ความมั่นคงในการทำงาน
 - 2.1.6 ข่าวสารตามสภาพของงาน
 - 2.1.7 ความต้องการในงาน
 - 2.1.8 ความเพียงพอของการสื่อสาร
 - 2.1.9 ความปลดปล่อย
 - 2.1.10 ความสะดวกสบายคล่องตัว
 - 2.1.11 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสวัสดิการต่างๆ
 - 2.1.12 ความร่วมมือกันในการกำหนดนโยบาย
 - 2.1.13 การขาดงานและการโಯกเย้ายা঍
 - 2.1.14 นโยบายและบริหาร
 - 2.1.15 อัตราการทำงาน
 - 2.1.16 ระดับความสำเร็จของงาน
 - 2.1.17 การร้องเรียนร้องทุกข์
 - 2.1.18 ความเห็นด้วยกับนโยบาย วัตถุประสงค์ ช้าโน้มการสอน สาระของหลักสูตร
 - 2.1.19 การได้รับการอบรม
- 2.2 ด้านกลุ่ม ประกอบด้วย
- 2.2.1 สังคมกลุ่มทำงาน
 - 2.2.2 ความร่วมมือกันและการประสานงาน
 - 2.2.3 ความสัมพันธ์กับผู้บริหาร
 - 2.2.4 ความสัมพันธ์กับชุมชน
 - 2.2.5 ความสัมพันธ์ภายในคณะครุ
 - 2.2.6 ความสัมพันธ์กับนักเรียน
 - 2.2.7 การสนับสนุนระหว่างคณะครุ และการยอมรับจากเพื่อนครุศิลป์ด้วยกัน
 - 2.2.8 การสนับสนุนด้านการศึกษาของชุมชน
- 2.3 ด้านผู้บริหาร ประกอบด้วย
- 2.3.1 ความมั่นใจในการบริหารงาน
 - 2.3.2 ความสามารถในการบริหารงาน
 - 2.3.3 ประสิทธิภาพการบริหาร

- 2.3.4 ความเชื่อมั่นและนับถือในตัวผู้บริหาร
- 2.3.5 การให้เหตุผลในการปฏิบัติงาน
- 2.3.6 การให้การยอมรับผู้ใต้บังคับบัญชา
- 2.3.7 ความยุติธรรม
- 2.3.8 ลักษณะและรูปแบบการปกครองบังคับบัญชา

2.4 ด้านการเงิน ประกอบด้วย

- 2.4.1 เงินเดือน ค่าจ้าง
- 2.4.2 การให้รางวัล
- 2.4.3 ผลประโยชน์ตอบแทนที่จะได้รับ

ดังนั้น ขวัญในการปฏิบัติงานของครูเป็นเรื่องที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรระหันก อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ เพราะพลังของครูมีความสำคัญยิ่งในการให้การศึกษาและฝึกอบรมนักเรียน ขวัญมีส่วนช่วยให้เกิดความสำเร็จในการบริหารงาน การสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะทำให้ครูสนับสนุนและร่วมมือในการปฏิบัติงาน ซึ่งจำเป็นที่ผู้บริหาร โรงเรียนต้องศึกษาถึงปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ครูมีขวัญและกำลังใจ นอกเหนือนี้ยังต้องประเมิน สถานการณ์เกี่ยวกับขวัญให้ถูกต้อง เพื่อจะได้ใช้วิธีการบำรุงขวัญได้เหมาะสม เพื่อให้ครูมีกำลังใจ พร้อมที่จะทุ่มเทแรงกายและแรงใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน เป็นความรู้สึกของบุคลากรที่แสดงออกถึงการยอมรับ การเชื่อฟัง และมีครั้งชาต่อผู้บริหาร โรงเรียน ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดี ต่อเพื่อนครุศัลยกัน มีความกระตือรือร้นช่วยกันทำงาน มีความภาคภูมิใจที่จะทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ และศรัทธาต่อวิชาชีพ

7) การมุ่งเน้นวิชาการ (Academic emphasis) งานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาระดับโรงเรียน การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการคำนึงงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนด ไว้ในจุดมุ่งหมายของการพัฒนานักเรียน โดยทั่วไปงานวิชาการจะประกอบไปด้วย การศึกษาปัญหาชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดเตรียมการเรียนการสอน การจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน การส่งเสริมการสอน การวัดผลประเมินผล การดำเนินการเกี่ยวกับห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ การนิเทศติดตามผล การวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงานด้านวิชาการ รวมถึงการประชุมวิชาการ (ปัญญา แก้วกีழ แสงสุกสรร พันธ์พัฒนกุล 2545 อ้างถึงใน ดวงกัฟฟาร์ สุนนิมิตร 2550: 57)

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546: 33 – 38) ได้กำหนดขอบข่ายการกิจการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลไว้ 12 ประการ ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัญหา และความต้องการของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน นิเทศติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

2) การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ ให้อิสระต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ นำภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ปกครอง ชุมชน มา มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแบบก้าว Yamnitra และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

3) การวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ การกำหนดระเบียบ การวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนและดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนรู้จากสถานศึกษาหรือสถานประกอบการตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน การพัฒนา จัดทำสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน โดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น และการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ การสำรวจและจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

7) การนิเทศการศึกษา ได้แก่ การจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภาษาในสถานศึกษา การดำเนินการนิเทศในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสม การประเมินผลการนิเทศ การประสานความร่วมมือกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาระบบการนิเทศ

8) การแนะนำการศึกษา ได้แก่ การจัดระบบ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผลการแนะนำทางวิชาการและวิชาชีพให้กับนักเรียนภาษาในโรงเรียน และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ด้านการแนะนำการศึกษา

9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ การจัดระบบ โครงสร้างองค์การ กำหนดเกณฑ์เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน โดยการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นเพื่อปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ได้แก่ การจัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ห้องถัน รวมทั้งการส่งเสริมให้ชุมชน ห้องถัน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน

11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

จะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ต้องประสานความร่วมมือกันเพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง นักเรียนเกิดการพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้อยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การมุ่งเน้นวิชาการ เป็นความพิมายยานของสถานศึกษา ที่จะทำให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีระบบบริหารหลักสูตร การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัย การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การนิเทศภายใน การแนะนำ

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. งานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพองค์การ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

มนัสันนท์ ผ่องสุขสกุล (2540) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การ กับความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 พบว่า

1. สุขภาพองค์การของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ในระดับปานกลางและ สุขภาพองค์การแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน ของข้าราชการและฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

2. ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระดับ ปานกลางและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อแยกตามประสบการณ์ในการทำงานของ ข้าราชการและฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

3. สุขภาพองค์การด้านภาวะผู้นำฉันท์เพื่อนร่วมงาน การสนับสนุนทางทรัพยากร ขั้นสูงในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ความสามัคคี และโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน ของข้าราชการและฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

4. สุขภาพองค์การบางมิติและ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อ องค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

5. สุขภาพองค์การด้านความสามัคคี และภาวะผู้นำฉันท์เพื่อนร่วมงาน เป็นตัว พยากรณ์ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการ โดยมีค่าอำนาจพยากรณ์เท่ากับ 33.62 เปอร์เซ็นต์ สายใจ ครีดี (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพกับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่า

1. องค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพ โดยรวมและรายด้านของโรงเรียน ขนาดเล็กและขนาดกลางอยู่ในระดับมาก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และขนาดใหญ่ จำแนกตามประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนที่ได้รับรางวัลพระราชทานและไม่ได้รับรางวัล พระราชทานมีองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพ จำแนกตามขนาด โรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่เมื่อจำแนกตามประเภทโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สุขภาพองค์การโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดของ โรงเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนที่มีขนาดเล็กสูงกว่า โรงเรียนขนาดกลาง และจำแนกตามประเภทโดยรวมและรายด้านด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สูง อุนทา (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า

1. สุขภาพองค์การของของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกมิติ

2. โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีสุขภาพ องค์การทุkmิติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษมีสุขภาพองค์การด้าน ภาวะผู้นำลัพธ์เพื่อนร่วมงาน ไม่ดี

3. โรงเรียนที่ตั้งในและนอกเขตเทศบาลมีสุขภาพองค์การทุกมิติอยู่ในระดับปานกลาง

4. โรงเรียนที่ก่อตั้งมาแล้ว 1 – 12 ปี 13 – 24 ปี 25 – 36 ปี และ 37 ปีขึ้นไป มีสุขภาพองค์การทุกมิติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นโรงเรียนที่ก่อตั้งมาแล้ว 37 ปีขึ้นไป มีสุขภาพ องค์การด้านภาวะผู้นำลัพธ์เพื่อนร่วมงาน ไม่ดี

นิกา แสงรัตน์ (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองบัวฯ พนวจ

1. สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกมิติ

2. เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียน พนวจ โรงเรียนขนาดเล็กมีสุขภาพองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับดี ส่วนโรงเรียนขนาดอื่นมีสุขภาพองค์การอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายมิติ พนวจ โรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีสุขภาพดีด้านการบริหารแบบมิตรัสมันพันธ์ และดีกว่าทุก ขนาดอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีสุขภาพดีด้านนุ่งเน้นวิชาการและดีกว่า ขนาดกลางและขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญ

3. เมื่อพิจารณาตามประเภทโรงเรียน พนวจ โรงเรียนที่ได้และไม่ได้รับรางวัล พระราชทาน มีสุขภาพองค์การทุกมิติอยู่ในระดับปานกลาง และสุขภาพโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

อัสманา นิเต็ม (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. สุขภาพองค์การในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับชาติของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาราย มิติ พบว่า มิติการติดต่อสื่อสาร และมิติมุ่งเน้นวิชาการ มีความสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย ส่วนมิติ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับวิชาภาษาศาสตร์และวิชา คณิตศาสตร์

2. ในการบริหารสถานศึกษาตามทฤษฎีสุขภาพองค์การ ผู้บริหารจำเป็นต้อง พัฒนาทุกมิติสุขภาพองค์การ โดยเน้นมิติการติดต่อสื่อสาร มิติมุ่งเน้นวิชาการ มิติการจัดกิจกรรม สนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นมิติสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและผู้สอนโดยตรง

พิพัฒน์ ศรีตะวัน (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การ กับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พบว่า

1. สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสุขภาพ องค์การในระดับปานกลาง

2. สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวม ระดับจังหวัด แต่ละจังหวัด มีระดับสุขภาพองค์การไม่แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ พบว่า มิติขวัญในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมิติมุ่งเน้นวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลการ ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เหنم ยุนู (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับความ พึงพอใจในงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นราธิวาส เขต 1 ในภาพรวมมีสุขภาพสมบูรณ์อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติ พบว่า มิติ ขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และมิติการใช้เวลาในการสอนทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสุด

2. ความพึงพอใจในงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่

อยู่ในระดับสูงสุด คือ ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และด้านที่อยู่ในระดับต่ำสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับความพึงพอใจในงานของครุในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารัฐวิสาหะ เขต 1 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติ พบว่า มิติที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ มิติการติดต่อสื่อสารกับด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และ มิติที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ได้แก่ มิติข่าวญในการปฏิบัติงานกับด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จำเรียง บุญมานนท์ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพ องค์การกับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พนวจ

1. สุขภาพองค์การของโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. โรงเรียนขาดให้ผู้และเด็กไม่มีความแตกต่างกันทางสุขภาพองค์การในภาพรวม มิติอื่นๆ ยกเว้น มิติการอยู่ร่วมกันของครุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สุขภาพองค์การภาพรวมและรายมิติไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนรวม

4. มิติการมุ่งเน้นวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนด้านสถิติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา กัสสารศรี และคณะ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สุขภาพองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนนทบุรี พนวจ

1. ระดับประณีตศึกษา โดยภาพรวมและทุกมิติ ระดับสุขภาพองค์การของสถานศึกษานาดเล็ก กลาง ใหญ่ จำนวน 99 โรง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ภาพรวม เป็นรายโรง พนวจ สถานศึกษาที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ ปานกลาง และไม่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ สถานศึกษานาดเล็ก 37, 39, 25 สถานศึกษานาดกลาง 12, 58, 30 และสถานศึกษา ขนาดใหญ่ 18, 64, 18 ตามลำดับ

2. ระดับนัยยะศึกษา โดยภาพรวมสถานศึกษานาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่ พิเศษ จำนวน 14 โรงเรียน มีระดับสุขภาพองค์การดังนี้ นาดเล็กมีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การระดับสมบูรณ์ และขนาดใหญ่พิเศษ มีสุขภาพองค์การ ระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมรายโรง พนวจ สถานศึกษาที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ ปานกลาง และไม่สมบูรณ์ มีจำนวนดังนี้ สถานศึกษานาดเล็ก 0, 2, 1 ขนาดกลาง 0, 1, 0 ขนาดใหญ่ 2, 1, 0 และขนาดใหญ่พิเศษ 2, 3, 2 เมื่อวิเคราะห์รายมิติตามขนาด พนวจ

สถานศึกษานาดเล็กมีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ 3 มิติ คือ มิติอิทธิพลของผู้บริหาร การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ และการมุ่งเน้นวิชาการ สถานศึกษานาดกลาง มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ในมิตินูรรถภาพของสถาบัน สถานศึกษานาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ 2 มิติ คือ มิติการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ และการมุ่งเน้นวิชาการ สถานศึกษานาดใหญ่พิเศษ ทุกมิติอยู่ในระดับปานกลาง มิติอื่นๆ ที่มิได้กล่าวถึงของทุกขนาดอยู่ในระดับปานกลาง

ดวงกัثار สุนิมิต (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การ กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาศรีษะเกษ เขต 3 พบร่วมกับ

1. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีษะเกษ เขต 3 มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ทั้งในภาพรวมและจำแนกรายมิติ
2. ประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและรายด้าน
3. สุขภาพองค์การและประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและสมบูรณ์ โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีสุขภาพองค์การแตกต่างกัน โรงเรียนขนาดเล็กมีสุขภาพองค์การด้านมิตรสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่สมบูรณ์ โรงเรียนขนาดใหญ่มีสุขภาพองค์การด้านการมุ่งเน้นวิชาการอยู่ในระดับสมบูรณ์ และสุขภาพองค์การด้านการมุ่งเน้นวิชาการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียน

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ไมเคิล (Michael, 1988 อ้างถึงใน พรศรี ณ นคร 2542: 39) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพองค์การในโรงเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงในรัฐวิสคอนซิน (Wisconsin) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของสุขภาพองค์การกับโครงสร้างขององค์การ ขนาดโรงเรียน ประเภทของครุ และประสบการณ์ของครุ โดยอาศัยกรอบแนวคิดพื้นฐานในเรื่องการเปลี่ยนแปลงองค์การ สุขภาพองค์การและรูปแบบองค์การของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพองค์การของครุที่ทำงานเป็นทีมและแยกกันทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านขนาดโรงเรียน ประเภทโรงเรียน ตลอดจนประสบการณ์ของครุพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ลีออน (Leon, 1988 อ้างถึงใน พรศรี ณ นคร 2542: 38) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางตัวกับสุขภาพองค์การ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบูรณาการแนวคิดของสุขภาพองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ ผลการวิจัยพบว่า

1. มิติสุขภาพองค์การ 5 ด้าน ใน 10 ด้าน มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้บริหาร
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสุขภาพองค์การมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในโรงเรียนประถมศึกษาระดับเกรด 6 – 8 ที่มีผู้บริหารเป็นเพศชาย และโรงเรียนประถมศึกษาระดับเกรด 1 – 5 ที่มีผู้บริหารเป็นเพศหญิง
3. สุขภาพองค์การและประสบการณ์การฝึกอบรมของครูมีความแปรปรวนร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากที่สุด

โพดเกอร์สกี (Podgurski, 1990) ศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของโรงเรียนกับการรวมกลุ่มของครูและสุขภาพของโรงเรียน พบว่า มิติต่างๆ ของสุขภาพโรงเรียนสัมพันธ์กับมิติประสิทธิผลขององค์การ ขวัญของครูสัมพันธ์กับการรับรู้ประสิทธิภาพของโรงเรียนและครู

แรนซัม (Ransom, 1990) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมิติต่างๆ ใน การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสุขภาพองค์การ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับสุขภาพองค์การ การบริหารแบบมีส่วนร่วมทำให้บรรยากาศองค์การดี และองค์การมีสุขภาพดีขึ้น

โกลยเนส (Goines, 1995 อ้างใน นิกา แสงรัตน์ 2544: 37 – 38) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมิติสุขภาพองค์การกับแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร พบว่า

1. ผู้บริหารประเภทรับรู้ความรู้สึกจะส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การดีกว่าผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดและตัดสินใจตามความรู้สึก ผู้บริหารประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณจะ pragmatically ให้เห็นในมิติด้านบูรณาภิพของสถานบัน្តมากกว่าผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดและการตัดสินใจตามความรู้สึก
2. มิติภาวะผู้นำด้านกิจสัมพันธ์ ผู้บริหารประเภทรับความรู้สึกจะ pragmatically ให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณ ที่ตามความคิดและตัดสินใจตามความรู้สึก เช่นเดียวกับ มิติด้านมิติรับสัมพันธ์ ผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดจะ pragmatically ให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทตัดสินใจตามความรู้สึกหรือที่ตามความคิด
3. มิติด้านอิทธิพลของผู้บริหาร ผู้บริหารประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณ จะ pragmatically ให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดและประเภทตัดสินใจตามความรู้สึก เช่นเดียวกับ มิติด้านสนับสนุนทางทรัพยากร ผู้บริหารประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณ จะ pragmatically ให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดและประเภทตัดสินใจตามความรู้สึก
4. มิติด้านขวัญและกำลังใจ ผู้บริหารประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณจะ pragmatically ให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดและประเภทตัดสินใจตามความรู้สึก เช่นเดียวกับมิติ

ด้านมุ่งเน้นวิชาการ ผู้บริหารประเภทที่ตามความคิดจะปรากฏให้เห็นมากกว่าผู้บริหารประเภทตัดสินใจตามความรู้สึกและประเภทรู้สึกโดยสัญชาตญาณ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า สุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ภาวะผู้นำ ของผู้บริหารในการบริหารจัดการองค์การให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งจะนำไปสู่การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. คุณภาพผู้เรียน

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน

แนวความคิดในเรื่องของ คุณภาพการศึกษา (Quality of Education) แต่เดิมมักจะหมายถึงการประเมินผลผลิต (Outputs) ทางการศึกษามากกว่ากระบวนการและมักเน้นวิธีการวัดด้วยวิธีการเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตามก็ได้มีคำถามเกิดขึ้นว่า ตัววัดเชิงปริมาณเหล่านี้เพียงพอหรือไม่ที่จะใช้อธิบายความแปรผันต่างๆ ที่เกิดขึ้นในผลผลิตทางการศึกษา สถาบันนานาชาติเพื่อการวางแผนการศึกษาขององค์กรยุนสโตร (International Institute for Education Planning, UNESCO) ได้ให้ความหมายของคุณภาพการศึกษาว่า ประกอบด้วย 3 มิติ ที่มีความสัมพันธ์เชิงระบบซึ่งกันและกัน อันได้แก่

1. คุณภาพของปัจจัย (Inputs) ที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตร ครุและบุคลากรทางการศึกษา
2. คุณภาพของกระบวนการ (Process) ได้แก่ การเรียนการสอนและการบริหารจัดการ

3. คุณภาพของผลผลิต (Outputs) ทางการศึกษา ได้แก่ คุณภาพของผู้เรียน อันประกอบไปด้วย ผลลัพธ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

กล่าวคือ ใน การจัดการศึกษาเมื่อผู้เรียนเข้าสู่โรงเรียนแล้ว ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญคือ ครุ ก็จะดำเนินการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนตามกรอบของหลักสูตร โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการของแต่ละโรงเรียนจนจบหลักสูตรและได้ผลผลิตเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ (จำนวน จันทร์วนิช 2542: 4)

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีการหรือกลยุทธ์ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติหรือแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการศึกษาที่เป็นหลักประกันว่าผู้เรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม

การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 3 ประการ ได้แก่

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการหรือแนวปฏิบัติที่นำการศึกษา เข้าสู่คุณภาพ ประกอบด้วย

1.1 การกำหนดมาตรฐาน ด้านผลผลิต ปัจจัย และกระบวนการ

1.2 การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน หมายถึง การพัฒนาปัจจัยทางการศึกษาต่างๆ

ได้แก่ การพัฒนาครุ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา และการสนับสนุน ปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน

2. การตรวจสอบและการแทรกแซงคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 การประเมินความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาและการจัดทำรายงานของ โรงเรียนต่อประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นการติดตามและตรวจสอบของ โรงเรียน

2.2 การติดตามและตรวจสอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.3 มาตรการปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. การประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการ ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ประกอบด้วย

3.1 คุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

3.2 การประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน

3.3 การประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมหรือการประเมิน คุณภาพการศึกษา

4.2 อุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุดมการณ์ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนโดย รัฐต้องจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองของโลก เพื่อเป็นรากฐานที่พอดีกับการต้อนรับการเฝ้า ไฟร์เซ็นต์ ตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อการพัฒนาหน้าที่การงานและการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่วนตนและ ครอบครัว และเพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่ง การเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยึดหลักที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ ดังนี้

1. หลักการพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เป็นผู้ที่มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ใฝ่รู้ มีทักษะในการตรวจสอบความรู้ที่พ่อเพียงต่อการพัฒนางานอาชีพและคุณภาพชีวิต ส่วนคน สามารถเผยแพร่ความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและชาญฉลาด และมีความเป็นประชาธิปไตย
2. หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นไทย ให้มีความรัก และภาคภูมิใจในท้องถิ่นและประเทศชาติ มีความรู้และทักษะพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพสุจริต มีความมุ่งมั่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหมัด อดทน มีลักษณะนิสัยและทัศนคติที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีทั้งของครอบครัว ชุมชน สังคมไทย และสังคมโลก
3. หลักแห่งความเสมอภาค คนไทยทั้งปวงต้องมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างทั่วถึงเท่าเทียม ควบคู่ไปกับความมีคุณภาพ โดยไม่แบ่งชั้นหรือความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรม
4. หลักการมีส่วนร่วม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการบริหารและการจัดการศึกษา ร่วมกับคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตามนัยของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
5. หลักแห่งความสอดคล้อง อุดมการณ์และมาตรฐานในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสอดคล้องกับสาระบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 โดยนำการศึกษาของรัฐบาลที่แสดงต่อรัฐสภา สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และสัมพันธ์เชื่อมโยงกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอุดมศึกษา

4.3 แนวคิดและหลักการของการประเมินคุณภาพภายนอก

การประเมินคุณภาพภายนอกคือ การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อนร่วมให้มีคุณภาพดีขึ้น ผู้ประเมินภายนอกหรือคุณหมวดโรงเรียนมีความเป็นอิสระ และเป็นกลาง ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับการประเมินคุณภาพภายนอกจะนำไปสู่การเข้าถึง

คุณภาพการศึกษาด้วยความเป็นกลาง เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง

การประเมินภายนอกของ สมศ. เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบ ก้าวตามนิตร ประเมิน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อตรวจสอบ ขึ้นยั่นสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
- 2) เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดเด่น จุดด้อย ของสถานศึกษา เนื่อง ไปของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา
- 3) เพื่อช่วยเสนอแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่ สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- 4) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและประกันคุณภาพภาย ใน อย่างต่อเนื่อง
- 5) เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะชน

การประเมินคุณภาพภายนอก มีความสำคัญและมีความหมายต่อสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะชน ดังต่อไปนี้

1. เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานและพัฒนาตนเอง ให้เด็มตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง
2. เพิ่มความมั่นใจและคุณครองประ โยชน์ให้สูงขึ้น ให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ว่า สถานศึกษาได้จัดการศึกษามุ่งสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
3. สถานศึกษาและหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีข้อมูลที่จะช่วยตัดสินใจในการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบาย มีข้อมูลสำคัญในภาพรวมเกี่ยวกับ คุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาทุกระดับทุกสังกัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนด แนวโน้มทางการศึกษาและการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4.1 วิธีการและหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง

การประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่สอง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 51 ได้ระบุว่า ในกรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหมายความว่าสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จะต้องให้การรับรองว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐานคุณภาพหรือไม่ สมศ. จึงวางหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินที่อิงเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นและอิงสถานศึกษาเพื่อให้การประเมินมีความสมคลุกันระหว่างเกณฑ์ที่กำหนดกับงานที่สถานศึกษาดำเนินการ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2550) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1. การประเมินอิงเกณฑ์ ให้พิจารณาตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาที่ สมศ. กำหนด โดยจะมีการสรุปผลการประเมินทั้งในระดับตัวบ่งชี้ และระดับมาตรฐาน

2. การประเมินอิงสถานศึกษา ให้พิจารณาจากการที่สถานศึกษาดำเนินการตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และพัฒนาการของคุณภาพสถานศึกษา ตลอดจนมีผลการดำเนินงานบรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผนของสถานศึกษา รวมทั้งการมีความตระหนักรู้ในความสำคัญและความพยายามในการพัฒนาสู่มาตรฐานของสถานศึกษา

วิธีการประเมินในแต่ละแบบ ดังนี้

1. การประเมินอิงเกณฑ์ มีการประเมิน 2 ระดับ คือ การประเมินในระดับตัวบ่งชี้ และการประเมินในระดับมาตรฐาน ได้แก่

1.1 การประเมินในระดับตัวบ่งชี้ ให้พิจารณาจากวิถีของเกณฑ์พิจารณาในแต่ละตัวบ่งชี้ เป็น 4 ระดับ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เกณฑ์การพิจารณาตัวบ่งชี้ การประเมินแบบอิงเกณฑ์

เกณฑ์การพิจารณา	ระดับคุณภาพ
ร้อยละเฉลี่ยตามเกณฑ์พิจารณา ต่ำกว่าร้อยละ 50	ปรับปรุง
ร้อยละเฉลี่ยตามเกณฑ์พิจารณา ระหว่างร้อยละ 50 - 74	พอใช้
ร้อยละเฉลี่ยตามเกณฑ์พิจารณา ระหว่างร้อยละ 75 - 89	ดี
ร้อยละเฉลี่ยตามเกณฑ์พิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ดีมาก

1.2 การประเมินระดับมาตรฐาน ให้พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ในแต่ละมาตรฐานเป็น 4 ระดับ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 เกณฑ์การพิจารณา rate คุณภาพตัวบ่งชี้ การประเมินแบบอิงเกณฑ์

เกณฑ์การพิจารณา	ระดับคุณภาพ
ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.74	ปรับปรุง
ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ระหว่าง 1.75 – 2.74	พอใช้
ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ระหว่าง 2.75 – 3.49	ดี
ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพตัวบ่งชี้ ระหว่าง 3.50 – 4.00	ดีมาก

2. การประเมินอิงสถานศึกษา ประกอบด้วย การพิจารณาพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและการบรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายของสถานศึกษา โดยมีมิติในการพิจารณาและการสรุปผลการพิจารณา ดังนี้

2.1 มิติในการพิจารณา พัฒนาการของคุณภาพการศึกษาและการบรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผนของสถานศึกษา ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 มิติการพิจารณาพัฒนาการคุณภาพการศึกษา การประเมินอิงสถานศึกษา

พัฒนาการของ คุณภาพการศึกษา		บรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผนของสถานศึกษา
มี	บรรลุ	ไม่บรรลุ
นี	ดีมาก (4) ดี (3)+ พอใช้ (2)	มีความตระหนักและความพยายาม ปรับปรุง (1)
ไม่นี		

2.2 วิธีการพิจารณา ได้ให้ความหมายของพัฒนาการและการบรรลุ มาตรฐาน/เป้าหมายตามแผนของสถานศึกษา ดังนี้

มีพัฒนาการคุณภาพของสถานศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษา ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และผลการประเมินรอบที่สอง (เฉพาะการประเมินแบบ อิงเกณฑ์) สูงกว่าผลการประเมินรอบแรก หรือมีผลการประเมินทึ้งในรอบแรกและรอบที่สอง ไม่ต่ำกว่าระดับดี

ไม่มีพัฒนาการของคุณภาพของสถานศึกษา หมายถึง การที่ สถานศึกษาไม่ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และผลการประเมินรอบที่สอง (เฉพาะการ ประเมินแบบอิงเกณฑ์) ต่ำกว่าผลการประเมินรอบแรก หรือมีผลการประเมินทึ้งในรอบแรกและ รอบที่สองซึ่งต่ำกว่าระดับดี และไม่แตกต่างกัน

บรรลุมาตรฐานหรือเป้าหมายตามแผน หมายถึง สถานศึกษามี ความสำเร็จในการปฏิบัติ สามารถบรรลุมาตรฐานหรือเป้าหมายของแผนพัฒนาสถานศึกษาในการ พัฒนาผู้เรียน หรือครุ หรือคุณภาพการจัดการศึกษาในแต่ละมาตรฐาน โดยนำผลการประเมินรอบแรก ไปใช้วางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและมีหลักฐานแสดงความตระหนักใน ความสำคัญ และความพยายามในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสู่มาตรฐานของสถานศึกษา

ไม่บรรลุมาตรฐานหรือเป้าหมายตามแผน หมายถึง สถานศึกษา ยังไม่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ ไม่สามารถบรรลุมาตรฐานหรือเป้าหมายของแผนพัฒนา สถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน หรือครุ หรือคุณภาพการจัดการศึกษาในแต่ละมาตรฐาน โดยไม่ คำนึงถึงความตระหนักในความสำคัญ และความพยายามในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสู่มาตรฐาน ของสถานศึกษา

หลักฐานและร่องรอยแสดงความตระหนักในความสำคัญและ ความพยายามในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสู่มาตรฐานของสถานศึกษา ให้พิจารณาดังนี้

ความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาสู่มาตรฐานหรือเป้าหมายตามแผน พิจารณาจากผู้เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 กลุ่มขึ้นไป (ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง) มีความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน หรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานนั้นๆ และมีหลักฐานรองรับยืนยันจากอย่างน้อย 3 แหล่งขึ้นไป เช่น นโยบายและทิศทางการพัฒนาของสถานศึกษา ระบบประกันคุณภาพภายใน รายงานการประเมินตนเอง เป็นต้น ที่แสดงว่าสถานศึกษามีความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน หรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานนั้นๆ

ความพยายามในการปฏิบัติสู่มาตรฐานการศึกษา พิจารณาจากการมีหลักฐานและร่องรอยยืนยันทั้ง 5 ข้อ

1) แผนกลยุทธ์ ธรรมนูญโรงเรียน แผนการจัดโครงสร้างองค์กรของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนหรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานนั้น ซึ่งพิจารณาได้จากการกำหนดมาตรฐานการศึกษา เป็นเป้าประสงค์ของการพัฒนาของสถานศึกษา รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา การพูดคุยและสัมภาษณ์บุคลากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ในเรื่องการวางแผนพัฒนาของสถานศึกษา

2) มีการจัดโครงการ/กิจกรรมสำคัญระดับสถานศึกษาทางด้านการบริหาร การเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียน หรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษาให้บรรลุมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาซึ่งเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งพิจารณาได้จากแผนของสถานศึกษา รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา เป็นต้น

3) มีภาคีเข้าร่วมหลากหลายเพียงใด โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย เครือข่าย หรือชุมชน เป็นต้น ภาคีที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมที่แสดงว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมระดับสถานศึกษาซึ่งพิจารณาได้จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาและโครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษา

4) มีโครงการ/กิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน หรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษา ให้บรรลุตามมาตรฐานนั้นอย่างเป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพียงใดที่จะแสดงความยั่งยืนของการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาตามมาตรฐานนั้น

5) ผลการประเมินโครงการ/กิจกรรมว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์เพียงใดและเป็นที่พึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องมากน้อยเพียงใด โดยต้องเกิดจากความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ของโครงการ/กิจกรรม และมีผู้เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 พึงพอใจต่อผลของโครงการ/กิจกรรมนั้นๆ

2.3 การสรุปผลการประเมินสถานศึกษา มีระดับของมาตรฐานและคะแนน ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ระดับมาตรฐานและคะแนน การประเมินสถานศึกษา

คำอธิบาย	ระดับ	คะแนน
ไม่มีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาและไม่บรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผน	ปรับปรุง	1
ไม่มีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาแต่บรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผน หรือ มีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษา แต่ไม่บรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผน และหลักฐานแสดงความตระหนักในความสำคัญและความพยายามในการปฏิบัติอย่างไม่เด่นชัด	พอใช้	2
มีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาและมีหลักฐานแสดงความตระหนักในความสำคัญและความพยายามในการปฏิบัติอย่างเด่นชัด แต่ไม่บรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผน	ดี	3
มีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาและบรรลุมาตรฐาน/เป้าหมายตามแผน	ดีมาก	4

3. การรับรองมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในระดับมาตรฐานให้แล้วก็ผลการประเมินระดับมาตรฐานแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงสถานศึกษา ถ้าได้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินมากกว่าหรือเท่ากับ 2.75 จากระบบ 4 คะแนน แสดงว่าสถานศึกษามีผลการจัดการศึกษาในมาตรฐานนั้นๆ ที่ได้มาตรฐานคุณภาพ สมศ. สมศ. จะให้การรับรองคุณภาพการศึกษาในมาตรฐานนั้นของสถานศึกษา

4. การรับรองมาตรฐานของสถานศึกษาในภาพรวม การรับรองคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ สมศ. สถานศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

4.1 สถานศึกษามีค่าเฉลี่ยผลการประเมินคุณภาพภายนอกไม่ต่ำกว่าระดับดี (มากกว่าหรือเท่ากับ 2.75 ในระบบ 4 คะแนน)

4.2 สถานศึกษามีค่าเฉลี่ยของการประเมินในระดับดีขึ้นไปไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของมาตรฐานที่ประเมิน กล่าวคือ ได้ระดับดีขึ้นไป ไม่ต่ำกว่า 11 มาตรฐาน ใน 14 มาตรฐาน
 4.3 สถานศึกษาไม่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกของมาตรฐานอยู่ในระดับปรับปรุง โดยนับเฉพาะมาตรฐานที่ได้ระดับปรับปรุงทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงสถานศึกษา ในกรณีสถานศึกษาได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. ให้ระบุนวัตกรรมหรือการปฏิบัติที่เป็นเดิมพันของสถานศึกษาด้วย (ถ้ามี)

4.4.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาค้านผู้เรียน เพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544ก: 68) ได้พัฒนามาตรฐาน การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. และเป็นแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษานุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินภายนอกค้านผู้เรียน ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง มี 7 มาตรฐาน 32 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

1.1 ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบ

1.1.1 ผู้เรียนมาโรงเรียนทันเวลา

1.1.2 ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาโดยเฉพาะการ

เข้าและออกจากพื้นที่ ตลอดจนการต่อสัมภาระ

1.1.3 ผู้เรียนสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนและรับผิดชอบงานที่ครุ มอบหมาย

1.1.4 ผู้เรียนแต่งกายเรียบร้อยในสถานการณ์ต่างๆ

1.1.5 ผู้เรียนเดินผ่านครุและผู้ใหญ่อย่างสุภาพเรียบร้อย

มีสัมมาคาราะ

1.1.6 ผู้เรียนมีนารยาทในการรับประทานอาหาร

1.2 ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต

1.2.1 ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบการสอนและไม่ลอกการบ้าน

1.2.2 ผู้เรียนทรัพย์สินไม่สูญหาย

1.2.3 ผู้เรียนพูดแต่ความจริง

1.3 ผู้เรียนมีความกตัญญูต่อที่

1.3.1 ผู้เรียนรัก เคารพ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และแสดงออกชี้ของการตอบแทนพระคุณอย่างเหมาะสม

1.3.2 ผู้เรียนระลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์ และแสดงออกชี้ของการตอบแทนพระคุณอย่างเหมาะสม

ชี้ของการตอบแทนพระคุณอย่างเหมาะสม

1.3.3 ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว หมู่ชน และสังคม

1.4 ผู้เรียนมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว

1.4.1 ผู้เรียนรู้จักการให้เพื่อส่วนรวมและเพื่อผู้อื่น

1.4.2 ผู้เรียนแสดงออกถึงการมีน้ำใจ หรือการให้การช่วยเหลือผู้อื่น

1.4.3 ผู้เรียนรู้จักแบ่งปันทรัพย์สิน หรือสิ่งของเพื่อผู้อื่น

1.5 ผู้เรียนมีความประยัคต์ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

1.5.1 ผู้เรียนใช้ทรัพย์สินและสิ่งของโรงเรียนอย่างประยัคต์

1.5.2 ผู้เรียนใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประยัคต์และรักษาความสะอาด

1.5.3 ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการประยัคต์ (เช่น กิจกรรมวิชาชีวศึกษา เป็นต้น)

1.5.4 ผู้เรียนใช้น้ำ ไฟ และสาธารณูปโภคอื่นๆ ทั้งของตนเองและ

ของส่วนรวมอย่างประยัคต์และรักษาความสะอาด

1.6 ผู้เรียนปฏิบัติดนเป็นประibleชน์ต่อส่วนรวม

1.6.1 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญตนเพื่อส่วนรวม

1.6.2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.6.3 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาสถานศึกษาและห้องถัง มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

2.1 ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุขนิสัย และออกกำลังกายสม่ำเสมอ

2.1.1 ผู้เรียนรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีคุณค่า

2.1.2 ผู้เรียนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

2.1.3 ผู้เรียนมีสุขนิสัยที่ดีและปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ได้เอง

อย่างถูกต้องเหมาะสมตามวัย

2.2 ผู้เรียนมีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์

2.2.1 ผู้เรียนมีน้ำหนักตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย กระทรวง

สาธารณสุข

2.2.2 ผู้เรียนมีส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย กระทรวง

สาธารณสุข

2.2.3 ผู้เรียนได้รับการตรวจร่างกาย การทดสอบเกี่ยวกับการเห็น การได้ยิน และมีรายงานผลการตรวจร่างกาย

2.2.4 ผู้เรียนมีสมรรถภาพ/มีร่างกายแข็งแรงตามเกณฑ์มาตรฐาน สมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(2543)

2.3 ผู้เรียนไม่เสพหรือแสวงหาผลประโยชน์จากสิ่งเสพติด และสิ่งอมเนา หลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย และอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาทางเพศ

2.3.1 ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ โทษของสิ่งเสพติดและ สิ่งอมเนา

2.3.2 ผู้เรียนมีทักษะการปฏิเสธ และชักชวนไม่ให้เพื่อนเสพยาเสพติด

2.3.3 ผู้เรียนไม่เสพสิ่งเสพติด และปลดจากสิ่งอมเนา

2.3.4 ผู้เรียนรู้จักประโยชน์และโทษของการใช้อินเทอร์เน็ตและเกม

คอมพิวเตอร์

2.3.5 ผู้เรียนมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ความปลอดภัย และการปฏิบัติดนอย่าง ถูกต้อง การระมัดระวังตนในการใช้ชีวิตประจำวัน การรู้จักรักภักดิ์ส่งเสริม และการป้องกัน ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวม

2.3.6 ผู้เรียนรู้จักหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นอยาหยุ่นและการพนัน

2.4 ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและให้เกียรติผู้อื่น

2.4.1 ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

2.4.2 ผู้เรียนรู้จักให้เกียรติผู้อื่น

2.5 ผู้เรียนร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ครู และผู้อื่น

2.5.1 ผู้เรียนมีน้ำตาท่าทางร่าเริง แจ่มใส

2.5.2 ผู้เรียนมีกิจกรรมนันทนาการกับเพื่อนตามวัย

2.5.3 ผู้เรียนยิ้มเย้ม พูดคุย ทักทายเพื่อน ครู และผู้อื่น

2.5.4 ผู้เรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี และเป็นที่รักของเพื่อนๆ

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

3.1 ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ

3.1.1 ผู้เรียนมีความรัก และสนใจงานศิลปะ และการวาดภาพ

3.1.2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะเป็นประจำอย่างน้อย 1 ครั้ง

3.1.3 ผู้เรียนมีผลงานด้านศิลปะและการวาดภาพที่ตนเองภาคภูมิใจ

3.1.4 ผู้เรียนสามารถวิพากษ์วิจารณ์งานศิลป์ได้

3.2 ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี/นาฏศิลป์โดยไม่ขัด

หลักศาสนา

3.2.1 ผู้เรียนสนใจกิจกรรมด้านดนตรี/นาฏศิลป์ หรือการร้องเพลง

3.2.2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีเป็นประจำอย่างน้อย 1 ครั้ง

3.2.3 ผู้เรียนมีผลงานด้านดนตรี/นาฏศิลป์ หรือการร้องเพลง

3.2.4 ผู้เรียนสามารถวิพากษ์วิจารณ์งานด้านดนตรี/นาฏศิลป์ได้

3.3 ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา/นันทนาการ

3.3.1 ผู้เรียนชอบคุกคามและคุกคามเป็น

3.3.2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/นันทนาการเป็นประจำอย่างน้อย

1 ครั้ง

3.3.3 ผู้เรียนมีผลงานด้านกีฬา/นันทนาการ

3.3.4 ผู้เรียนรู้สึกว่า มีน้ำใจนักกีฬา

3.4 ผู้เรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมศิลป์วัฒนธรรมและประเพณีที่ดึงดูดของท้องถิ่นและของไทย

3.4.1 ผู้เรียนสนใจกิจกรรมศิลป์วัฒนธรรม และประเพณีที่ดึงดูดของ

ท้องถิ่นและของไทย

3.4.2 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมศิลป์วัฒนธรรม และประเพณีเป็น

ประจำอย่างน้อย 1 ประเภท

3.4.3 ผู้เรียนมีผลงานด้านศิลป์วัฒนธรรม และประเพณีที่ดึงดูดของ

ท้องถิ่นและของไทย

3.4.4 ผู้เรียนสามารถนำศิลป์วัฒนธรรม และประเพณีมาพัฒนา

เอกลักษณ์ความเป็นไทยได้

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์

4.1 ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความคิดเห็น อ่านเป็นระบบและมีการคิดแบบองค์รวม

4.1.1 ผู้เรียนสามารถจำแนกองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่อง ได้เรื่องหนึ่งอ่านถูกต้อง

4.1.2 ผู้เรียนสามารถจัดลำดับข้อมูล ได้อ่านถูกต้องและเหมาะสม

4.1.3 ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหมวดหมู่ ได้ถูกต้อง

4.1.4 ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มความคิดตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง เช่น การพูดหน้าชั้นตามที่กำหนด

4.1.5 ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ได้อย่าง ตรงประเด็น เช่น การตรวจคำบรรยายภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ เป็นต้น

4.1.6 ผู้เรียนสามารถสรุปสาระและเรื่องโดยเพื่อนำมาวางแผน โครงการได้ เช่น การเขียนโครงการ หรือรายงาน เป็นต้น

4.1.7 ผู้เรียนสามารถสรุปเหตุผลเชิงตรรกะ และสร้างสิ่งใหม่ได้ เช่น การเขียนเรียงความ เขียนเรื่องสื้น ได้ เป็นต้น

4.2 ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดไตร่ตรอง

4.2.1 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยผ่านการไตร่ตรองอย่างมี เหตุผล

4.2.2 ผู้เรียนสามารถเขื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลความคิด ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล

4.2.3 ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลและเลือก ความคิดหรือทางเลือกที่เหมาะสม

4.3 ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

4.3.1 ผู้เรียนสามารถรวมความรู้ ความคิดเดิม แล้วสร้างเป็น ความรู้ใหม่ ตามความคิดของตนเอง ได้อย่างมีหลักเกณฑ์

4.3.2 ผู้เรียนสามารถคิดนออกรอบ ได้

4.3.3 ผู้เรียนมีผลงาน/งานศิลปะ/งานสร้างสรรค์

4.3.4 ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเริ่มสิ่งใหม่

4.3.5 ผู้เรียนสามารถคาดการณ์และกำหนดเป้าหมายในอนาคตได้อย่างมีเหตุผล

**มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร
คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบรวมยอดรวมดับชาติในระดับดี ใน 8 กลุ่มสาระ
ในระดับชั้น ป.3 ป.6 ม.3 และ ม.6**

- 5.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 5.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- 5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- 5.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 5.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 5.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 5.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

5.1.1 – 5.8.1 ผู้เรียนมีผลการเรียนรวมยอดรวมดับชาติระดับดี
ในระดับชั้น ป.3

5.1.2 – 5.8.2 ผู้เรียนมีผลการเรียนรวมยอดรวมดับชาติระดับดี
ในระดับชั้น ป.6

5.1.3 – 5.8.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนรวมยอดรวมดับชาติระดับดี
ในระดับชั้น ม.1

5.1.4 – 5.8.4 ผู้เรียนมีผลการเรียนรวมยอดรวมดับชาติระดับดี
ในระดับชั้น ม.6

ระดับดี หมายถึง มีผลการเรียนรวมยอดในระดับชาติที่ได้กำหนดกว่า
มีคะแนนอยู่ในระดับดี ในกรณีใช้ผลการเรียนที่เบตพื้นที่ทดสอบจะใช้ค่าคะแนนที่เบตพื้นที่
กำหนดกว่าอยู่ในระดับดี

**มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง**

6.1 ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สนใจแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ
รอบตัว

- 6.1.1 ผู้เรียนอ่านหนังสือนอกหลักสูตร อย่างน้อยเดือนละ 1 เล่ม
- 6.1.2 ผู้เรียนอ่านวารสารและหนังสือพิมพ์เป็นประจำ

6.1.3 ผู้เรียนสามารถสรุปประเด็นและจดบันทึกข้อมูล ความรู้ที่ได้จากการอ่านอยู่่เสนอ

6.1.4 ผู้เรียนที่สามารถตั้งคำถามเพื่อค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้

6.1.5 ผู้เรียนที่แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในภายนอกโรงเรียน

6.2 ผู้เรียนฝรั่ง ฝรั่งเรียน สนับสนุนการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่่เสนอ

6.2.1 ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์/วิเคราะห์และสรุปความรู้/
ประสบการณ์อย่างมีเหตุผล

6.2.2 ผู้เรียนมีความสามารถในการจดบันทึกความรู้ และประสบการณ์อย่างเป็นระบบ

6.2.3 ผู้เรียนรู้จักตนเองและสามารถบอกชุดเด่น จุดด้อยของตนเองได้

6.2.4 ผู้เรียนมีวิธีพัฒนาตนเองอย่างสร้างสรรค์ และเป็นรูปธรรม

6.2.5 ผู้เรียนสามารถใช้ผลการประเมินมาพัฒนาตนเอง และสามารถบอกผลงานการพัฒนาตนเองได้

6.3 ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุด ใช้แหล่งเรียนรู้ และสื่อต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

6.3.1 ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาหนังสือในห้องสมุดและใช้ห้องสมุดไม่ต่ำกว่าสัปดาห์ละ 3 ครั้ง

6.3.2 ผู้เรียนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน

6.3.3 ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือสื่อเทคโนโลยีต่างๆ

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

7.1 ผู้เรียนสามารถวางแผน ทำงานตามลำดับขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1.1 ผู้เรียนที่มีการทำงานครบทตามลำดับขั้นตอนการปรับปรุงงาน และผลงานบรรลุเป้าหมาย

7.1.2 ผู้เรียนอธิบายขั้นตอนการทำงานและผลงานที่เกิดขึ้นทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่มีข้อบกพร่อง

- 7.2 ผู้เรียนรักการทำงาน สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีมได้
- 7.2.1 ผู้เรียนรักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน
 - 7.2.2 ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการกรุ่นและการร่วมกันทำงานเป็นทีม
 - 7.2.3 ผู้เรียนรับผิดชอบงานที่กลุ่มน้อมน้ายและขัดความขัดแย้ง
- ในการทำงานได้
- 7.2.4 ผู้เรียนสามารถแสดงความชื่นชม หรือตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการทำงานของผู้อื่น
- 7.3 ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและทำความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจ
- 7.3.1 ผู้เรียนจำแนกอาชีพที่สุจริตและอาชีพไม่สุจริตได้
 - 7.3.2 ผู้เรียนมีความรู้สึกคือต่ออาชีพสุจริต
 - 7.3.3 ผู้เรียนสามารถบอกรายงานอาชีพที่ตนสนใจพร้อมให้เหตุผลประกอบได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 17 โรงเรียน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด โดยผู้ให้ข้อมูล คือ ครูที่ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละโรงเรียน จำนวน 569 คน เลือกโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย กำหนดขนาดของผู้ให้ข้อมูลโดยใช้ตารางเครชี มอร์แกน จำนวน 229 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนโรงเรียนและครูผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนครูทั้งหมด	
		(คน)	(คน)
1	กาญจนากิจวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี	58	23
2	เข้าพนมแบกศึกษา	13	5
3	คีรรัตน์วิทยาคม	29	12
4	ไชยวิทยา	73	29
5	ตะกูกใต้ศึกษา	18	7
6	ท่าศาลาวิทยาคาร	22	9
7	ท่าชนะ	55	22
8	ท่าสะท้อนวิทยา	22	9
9	น้ำรอนวิทยา	14	6
10	บางเดือนสถิตย์พิทยาคม	11	4
11	บ้านตาขุนวิทยา	37	15
12	พนมศึกษา	30	12
13	พุนพินพิทยาคม	112	45

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ที่	ชื่อ โรงเรียน	จำนวนครุฑั่งหมวด	จำนวนครุผู้ให้ข้อมูล
		(คน)	(คน)
14	น้ำยมบ้านทำเนียบ	21	8
15	น้ำยมวิภาวดี	20	8
16	รัชประภานิพัทธ์	17	7
17	เสวีดวิทยา รัชมังคลากิจेक	17	7
	รวม	569	229

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดสุขภาพองค์การ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดสุขภาพองค์การของ สนบ ลุนทา (2543) ซึ่งได้พัฒนาจากแบบวัดสุขภาพองค์การ(Organizational Health Inventory: OHI) ของ肖伊 และเฟลด์แมน (Wayne K. Hoy & John A.Feldman) ใช้ศึกษาวิจัยสุขภาพองค์การของสถานศึกษา ระดับน้ำยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดสุขภาพองค์การ โดยตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดสุขภาพองค์การด้วย วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ์ของ cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดเท่ากับ .9188 (ภาคผนวก ก)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดสุขภาพองค์การของ สนบ ลุนทา (2543) และปรับสำนวนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ของงานวิจัยในครั้งนี้ และดำเนินการหาคุณภาพของ แบบวัดสุขภาพองค์การ โดยทดลองใช้แบบวัดสุขภาพองค์การกับโรงเรียนน้ำยมศึกษาในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับประชากร จำนวน 2 โรงเรียน มีครุเป็นผู้ให้ข้อมูล 30 คน เพื่อพิจารณาการตอบแบบวัดสุขภาพองค์การ เช่น การใช้เวลา ความเข้าใจภาษาในข้อคำถามแต่ละข้อ และหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ์ของ cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของ แบบวัดสุขภาพองค์การเท่ากับ .9285 ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าความเที่ยงของแบบวัดสุขภาพองค์การ

มิติสุขภาพองค์การ	ค่าความเที่ยงของแบบวัดสุขภาพองค์การ
ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	0.8413
ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	0.7161
ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	0.9037
ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	0.8742
ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	0.9189
ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	0.9338
ด้านการมุ่งวิชาการ	0.8951
ความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ	0.9285

2.1.1 สักษะของแบบวัดสุขภาพองค์การ เป็นแบบสอบถามวัดระดับสภาวะ การปฏิบัติงานในสถานศึกษา แบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ คือ เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง เกิดขึ้นบางครั้ง เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเกิดขึ้นบ่อยมาก จำนวน 44 ข้อกระทง แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

- 1) ด้านความเข้มแข็งขององค์การ 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 – 7
- 2) ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8 – 12
- 3) ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 13 – 17
- 4) ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18 – 22
- 5) ด้านการสนับสนุนทรัพยากร 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 23 – 27
- 6) ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 28 – 36
- 7) ด้านการมุ่งวิชาการ 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 37 – 44

2.1.2 การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนข้อกระทงจากแบบวัดสุขภาพองค์การ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
1) กลุ่มที่ 1 ข้อกระทงที่ให้คะแนนทางตรง มี 34 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 8,

9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 และ 44

แต่ละข้อกระทงให้คะแนน ดังนี้

เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง 1 คะแนน

เกิดขึ้นบางครั้ง 2 คะแนน

เกิดขึ้นบ่อยครั้ง	3 คะแนน
เกิดขึ้นบ่อยมาก	4 คะแนน

2) กลุ่มที่ 2 ข้อกระทงที่ให้คะแนนทางกลับ มี 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 30, และ 32

แต่ละข้อกระทงให้คะแนน ดังนี้	
เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง	4 คะแนน
เกิดขึ้นบางครั้ง	3 คะแนน
เกิดขึ้นบ่อยครั้ง	2 คะแนน
เกิดขึ้นบ่อยมาก	1 คะแนน

2.2 แบบบันทึกคะแนนคุณภาพผู้เรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนคุณภาพผู้เรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ใช้เป็นตารางรวบรวมข้อมูลอย่างง่ายเพื่อรวบรวมคะแนนคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลสุขภาพองค์การ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ผู้วิจัยทำงานอยู่ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูล

2. สร้างแบบสอบถามให้ครบทุกคนของแต่ละโรงเรียนตอบแบบสอบถามและเก็บกลับคืนทุกฉบับ

3. นำแบบสอบถามของแต่ละโรงเรียนมาลงรหัสและสุ่มอย่างง่าย แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อนำไปประมวลผลต่อไป

3.2 ข้อมูลคุณภาพผู้เรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลคุณภาพผู้เรียนจากรายงานบทสรุปผู้บริหาร การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง จาก <http://www.onesqa.or.th>

โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินอิงเกณฑ์และผลการประเมินอิงสถานศึกษา ของมาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 7 มาตรฐาน (ภาคผนวก ข) ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิด ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบวัดสุขภาพองค์การฉบับที่สมบูรณ์ที่ได้รับคืนมาลงรหัสและสุ่มอย่างง่ายแล้วนำข้อมูลแต่ละฉบับบันทึกในโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการศึกษาระนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐาน เปอร์เซนไทล์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย ซึ่งมีรายละเอียดดำเนินการ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์วัดดับสุขภาพองค์การของโรงเรียน

4.1.1 การสร้างเกณฑ์การวัดดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

1) หากค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกโรงเรียน เป็นรายมิติ

(1) บันทึกคะแนนรายข้อกระทง ลงในโปรแกรม Microsoft Excel

โดยใช้ผลคะแนนจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน จากทุกโรงเรียนจนครบทุกคน ด้วยค่าคะแนน 1, 2, 3 และ 4 ยกเว้นข้อกระทงที่ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 30, และ 32 ให้คะแนนทางกลับกัน คือ 4, 3, 2, และ 1

(2) หากค่าเฉลี่ยรวมทุกโรงเรียน เป็นรายมิติ

2) หากคะแนนเฉลี่ยและคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ

(1) หากคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายมิติ

ด้วยวิธีการเดียวกับข้อ 1) (1) และ (2) โดยแยกคำนวณเป็นรายโรงเรียน

(2) หากคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การ เป็นรายมิติสุขภาพองค์การของแต่ละโรงเรียน ตามสมการ

$$Sds = 500 + 100Z, Z = \frac{x - \bar{x}}{S.D}$$

เมื่อ x คือ คะแนนเฉลี่ยรายมิติสุขภาพองค์การของโรงเรียน
 \bar{x} คือ คะแนนเฉลี่ยรวมเป็นรายมิติสุขภาพองค์การของโรงเรียน
 $S.D$ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายมิติสุขภาพองค์การของโรงเรียน

3) กำหนดเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ นำคะแนนมาตรฐานในแต่ละมิติสุขภาพองค์การของทุกโรงเรียนมา

จัดทำให้engแขกแข่งปกติ เพื่อหาเปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 และเปอร์เซ็นไทล์ที่ 25 แล้วกำหนดเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ ดังนี้

มากกว่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ 75	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับสมบูรณ์
เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25 - 75	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับปานกลาง
น้อยกว่าเปอร์เซ็นไทล์ที่ 25	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับไม่สมบูรณ์

4.1.2 การสร้างเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การ

1) นำคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การรายมิติของแต่ละโรงเรียนมาหาค่าเฉลี่ย จะได้คะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การเป็นรายโรงเรียนมา

2) กำหนดเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การเป็นรายโรงเรียน โดยจัดทำให้engแขกแข่งปกติ เพื่อหาเปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 และเปอร์เซ็นไทล์ที่ 25

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียน

หากคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ โดยการหาค่าเฉลี่ย และคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของทุกโรงเรียน แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด (ภาคผนวก ก)

4.3 การเปรียบเทียบสุขภาพองค์การของโรงเรียนแต่ละขนาด

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน

หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation co-efficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 แบ่งออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ตอนที่ 2 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ตอนที่ 3 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 4 การประเมินคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ตอนที่ 1 เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้วิธีการวิเคราะห์คะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายโรงเรียน แล้วจัดทำให้แยกແเจงปกลติเพื่อกำหนดจุดแบ่งระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ และใช้หลักการวัดแบบอิงกลุ่มโดยให้กลุ่มที่ได้คะแนนมาตรฐานมากกว่าเปอร์เซน ใกล้ที่ 75 (มากกว่า P_{75}) เป็นกลุ่มที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ กลุ่มที่ได้คะแนนมาตรฐานระหว่างเปอร์เซน ใกล้ที่ 25 ถึง เปอร์เซน ใกล้ที่ 75 ($P_{25} - P_{75}$) เป็นกลุ่มที่มีสุขภาพองค์การปานกลาง และกลุ่มที่ได้คะแนนมาตรฐานน้อยกว่าเปอร์เซน ใกล้ที่ 25 (น้อยกว่า P_{25}) เป็นเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์การวัดสุขภาพองค์การตามวิธีข้างต้น ได้เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การจำแนกเป็นรายมิติ ดังตารางที่ 4.1

**ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกเป็นรายมิติ**

มิติสุขภาพองค์การ	ระดับสุขภาพองค์การ		
	สุขภาพไม่สมบูรณ์ คะแนนมาตรฐาน	สุขภาพปานกลาง คะแนนมาตรฐาน	สุขภาพสมบูรณ์ คะแนนมาตรฐาน
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	น้อยกว่า 470.44	470.44 – 512.73	มากกว่า 512.73
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	น้อยกว่า 481.46	481.46 – 508.84	มากกว่า 508.84
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	น้อยกว่า 482.28	482.28 – 518.31	มากกว่า 518.31
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	น้อยกว่า 461.89	461.89 – 534.56	มากกว่า 534.56
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	น้อยกว่า 451.11	451.11 – 534.12	มากกว่า 534.12
ระดับเทคนิค			
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 472.57	472.57 – 538.42	มากกว่า 538.42
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	น้อยกว่า 478.19	478.19 – 526.64	มากกว่า 526.64
เฉลี่ยรวม	น้อยกว่า 484.27	484.27 – 515.45	มากกว่า 515.45

**ตอนที่ 2 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2**

**2.1 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม**
**สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์
ธานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในภาพรวมและรายมิติ ดังตารางที่ 4.2**

**ตารางที่ 4.2 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สุราษฎร์ธานี เขต 2**

มิติสุขภาพองค์การ	คะแนนมาตรฐาน(Sds)	ระดับสุขภาพองค์การ
ระดับสถานบัน		
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	493.37	ปานกลาง
ระดับการจัดการ		
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	498.54	ปานกลาง
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	503.65	ปานกลาง
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	500.71	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	504.17	ปานกลาง
ระดับเทคนิค		
6. ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	509.83	ปานกลาง
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	502.86	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	501.88	ปานกลาง

2.2 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี

เขต 2 จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 23.53 โรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การปานกลาง จำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 52.94 และ โรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 23.53 ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

มิติสุขภาพองค์การ	ระดับสุขภาพองค์การ (N = 17)		
	สุขภาพไม่สมบูรณ์ โรงเรียน(ร้อยละ)	สุขภาพปานกลาง โรงเรียน(ร้อยละ)	สุขภาพสมบูรณ์ โรงเรียน(ร้อยละ)
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	4(23.53)	9(52.94)	4(23.53)
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	5(29.41)	9(52.94)	3(17.65)
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	4(23.53)	9(52.94)	4(23.53)
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	4(23.53)	9(52.94)	4(23.53)
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	4(23.53)	10(58.82)	3(17.65)
ระดับเทคนิค			
6. ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	4(23.53)	9(52.94)	4(23.53)
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	3(17.65)	10(58.82)	4(23.53)
รวม	4(23.53)	9(52.94)	4(23.53)

**ตอนที่ 3 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน**

3.1 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก

3.1.1 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก

ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง
ทั้งในภาพรวมและรายมิติทุกมิติ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก

มิติสุขภาพองค์การ	คะแนนมาตรฐาน(Sds)	ระดับสุขภาพองค์การ
ระดับสถานบัน		
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	480.91	ปานกลาง
ระดับการจัดการ		
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	487.13	ปานกลาง
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	489.15	ปานกลาง
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	498.99	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	500.31	ปานกลาง
ระดับเทคนิค		
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	525.17	ปานกลาง
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	503.76	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	497.92	ปานกลาง

3.1.2 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

โรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ จำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.22 โรงเรียนมีสุขภาพองค์การปานกลาง จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และโรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

มิติสุขภาพองค์การ	ระดับสุขภาพองค์การ (N = 9)		
	สุขภาพไม่สมบูรณ์	สุขภาพปานกลาง	สุขภาพสมบูรณ์
	โรงเรียน(ร้อยละ)	โรงเรียน(ร้อยละ)	โรงเรียน(ร้อยละ)
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	3(33.33)	4(44.44)	2(22.22)
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	3(33.33)	5(55.56)	1(11.11)
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	2(22.22)	6(66.67)	1(11.11)
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	4(44.44)	2(22.22)	3(33.33)
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	2(22.22)	5(55.56)	2(22.22)
ระดับเทคนิค			
6. ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	1(11.11)	6(66.67)	2(22.22)
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	3(33.33)	4(44.44)	2(22.22)
รวม	3(33.33)	4(44.44)	2(22.22)

3.2 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง

3.2.1 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง

ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง อยู่ในระดับปานกลางในภาพรวม และเมื่อพิจารณาโดยมิติจะพบว่า ทุกมิตินี้สุขภาพองค์การระดับปานกลางยกเว้น ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษาและด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การในระดับสมบูรณ์ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง

มิติสุขภาพองค์การ	คะแนนมาตรฐาน(SDS)	ระดับสุขภาพองค์การ
ระดับสถาบัน		
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	498.93	ปานกลาง
ระดับการจัดการ		
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	517.29	สมบูรณ์
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	533.34	สมบูรณ์
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	499.37	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	508.73	ปานกลาง
ระดับเทคนิค		
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	482.76	ปานกลาง
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	497.71	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	505.45	ปานกลาง

3.2.2 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.67 มีสุขภาพองค์การปานกลาง จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ มีสุขภาพองค์การไม่สมบูรณ์ จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

มิติสุขภาพองค์การ	ระดับสุขภาพองค์การ (N = 6)		
	สุขภาพไม่สมบูรณ์ โรงเรียน(ร้อยละ)	สุขภาพปานกลาง โรงเรียน(ร้อยละ)	สุขภาพสมบูรณ์ โรงเรียน(ร้อยละ)
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	1(16.67)	4(66.67)	1(16.67)
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	1(16.67)	2(33.33)	3(50.00)
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	-	3(50.00)	3(50.00)
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	-	5(83.33)	1(16.67)
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	2(33.33)	3(50.00)	1(16.67)
ระดับเทคนิค			
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	3(50.00)	2(33.33)	1(16.67)
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	-	5(83.33)	1(16.67)
รวม	1(16.67)	4(66.67)	1(16.67)

3.3 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่'

3.3.1 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่'

สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวม และเมื่อพิจารณารายมิติจะพบว่า ทุกมิติมีสุขภาพองค์การปานกลาง ยกเว้น ด้านความเข้มแข็งขององค์การมีสุขภาพองค์การระดับสมบูรณ์ และด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การในระดับไม่สมบูรณ์ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่'

มิติสุขภาพองค์การ	คะแนนมาตรฐาน(Sds)	ระดับสุขภาพองค์การ
ระดับสถานะ		
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	532.76	สมบูรณ์
ระดับการจัดการ		
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	493.66	ปานกลาง
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	479.84	ไม่สมบูรณ์
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	512.44	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	507.88	ปานกลาง
ระดับเทคนิค		
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	522.02	ปานกลาง
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	514.23	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	508.98	ปานกลาง

3.3.2 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การปานกลาง จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 และโรงเรียนที่มีสุขภาพองค์การสมบูรณ์ จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำแนกตามระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ

มิติสุขภาพองค์การ	ระดับสุขภาพองค์การ (N = 2)		
	สุขภาพไม่สมบูรณ์ (โรงเรียน)	สุขภาพปานกลาง (โรงเรียน)	สุขภาพสมบูรณ์ (โรงเรียน)
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	-	1(50.00)	1(50.00)
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	-	2(100.00)	-
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	2(100.00)	-	-
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	-	2(100.00)	-
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	-	1(50.00)	1(50.00)
ระดับเทคนิค			
6. ด้านข้อมูลในการปฏิบัติงาน	-	1(50.00)	1(50.00)
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	-	1(50.00)	1(50.00)
รวม	-	1(50.00)	1(50.00)

3.4 การเปรียบเทียบสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ตามขนาดของโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด มีสุขภาพองค์การโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายนิติจะเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษานาดเล็ก มีสุขภาพองค์การปานกลางทุกมิติ โรงเรียนมัธยมศึกษานาดกลางมีสุขภาพองค์การปานกลางทุกมิติ ยกเว้น ด้านอิทธิพลของผู้บริหาร สถานศึกษาและด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การในระดับสมบูรณ์ ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การปานกลางทุกมิติ ยกเว้น ด้านความเข้มแข็งขององค์การมีสุขภาพองค์การระดับสมบูรณ์ และด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การในระดับไม่สมบูรณ์ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ตามขนาดของโรงเรียน

มิติสุขภาพองค์การ	ขนาดโรงเรียน		
	เล็ก	กลาง	ใหญ่
N = 9	N = 6	N = 2	
ระดับสถาบัน			
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	ปานกลาง	ปานกลาง	สมบูรณ์
ระดับการจัดการ			
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	ปานกลาง	สมบูรณ์	ปานกลาง
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	ปานกลาง	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ระดับเทคนิค			
6. ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
รวม	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีระดับสุขภาพองค์การไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งรายมิติและโดยรวม ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

มิติสุขภาพองค์การ	ขนาดโรงเรียน			F
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	
ระดับสถานบัน្ត				
1. ด้านความเข้มแข็งขององค์การ	480.91	498.93	532.76	2.92
ระดับการจัดการ				
2. ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา	487.13	517.29	493.66	0.79
3. ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์	489.15	533.34	479.84	1.17
4. ด้านการบริหารแบบกิจสัมพันธ์	498.99	499.37	512.44	0.06
5. ด้านการสนับสนุนทรัพยากร	500.31	508.73	507.88	0.02
ระดับเทคนิค				
6. ด้านขวัญในการปฏิบัติงาน	525.17	482.76	522.02	1.71
7. ด้านการมุ่งวิชาการ	503.76	497.71	514.23	0.05
รวม	497.92	505.45	508.98	0.11

ตอนที่ 4 การประเมินคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมมีคะแนน 3.25 คะแนน อยู่ในระดับคุณภาพดี เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียน จะเห็นว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับคุณภาพดี จำนวน 15 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และโรงเรียนที่มีคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน จะเห็นว่า มาตรฐานที่มีคุณภาพผู้เรียนในระดับดีมาก จำนวน 3 มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 42.86 มาตรฐานที่มีคุณภาพผู้เรียนในระดับดี จำนวน 4 มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และมาตรฐานที่มีคุณภาพผู้เรียนในระดับพอใช้ จำนวน 1 มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

โรงเรียน	มาตรฐานที่							เฉลี่ยรวม	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7		
1	3.11	3.07	3.77	3.02	1.63	3.21	3.65	3.07	ดี
2	3.16	3.14	3.06	2.95	1.45	3.03	3.71	2.93	ดี
3	3.21	3.69	3.59	2.91	1.94	3.02	3.66	3.15	ดี
4	3.74	3.72	3.64	1.87	1.03	2.97	3.51	2.93	ดี
5	3.70	3.65	3.03	2.88	2.97	2.88	3.02	3.16	ดี
6	3.65	3.82	3.60	3.55	1.18	3.64	3.74	3.31	ดี
7	3.67	3.72	3.03	3.73	1.20	3.10	3.88	3.19	ดี
8	3.91	3.96	3.83	3.54	1.76	3.60	3.67	3.47	ดี
9	3.64	3.63	3.59	3.43	1.85	3.43	3.60	3.31	ดี
10	3.65	3.85	3.65	3.62	1.80	3.75	3.60	3.42	ดี
11	3.51	3.03	2.90	3.16	2.38	3.49	2.99	3.07	ดี
12	3.16	3.86	3.12	3.07	2.41	3.09	3.66	3.20	ดี
13	3.91	3.82	3.71	3.71	3.31	3.85	4.00	3.76	ดีมาก
14	3.67	3.80	3.72	3.60	2.85	3.64	3.67	3.56	ดีมาก
15	3.25	3.28	3.26	3.00	2.35	3.15	3.32	3.09	ดี
16	3.27	3.88	3.08	2.33	3.01	3.24	3.79	3.23	ดี
17	3.90	3.78	3.78	2.89	2.44	3.01	3.15	3.28	ดี
เฉลี่ย	3.54	3.63	3.43	3.13	2.09	3.30	3.57	3.24	ดี
ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดี	พอใช้	ดี	ดีมาก	ดี	

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

มิติที่ 1 หมายถึง ความเข้มแข็งขององค์การ

มิติที่ 2 หมายถึง อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา

มิติที่ 3 หมายถึง การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์

มิติที่ 4 หมายถึง การบริหารแบบบุกจัดการ

มิติที่ 5 หมายถึง การสนับสนุนทรัพยากร

มิติที่ 6 หมายถึง ขวัญในการปฏิบัติงาน

มิติที่ 7 หมายถึง การมุ่งวิชาการ

ผลกระทบ มิติ หมายถึง ผลกระทบของสุขภาพองค์กรทุกมิติ

มาตรฐานที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีสุขอนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีอุทุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ คนดี

และกีฬา

มาตรฐานที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตรตรองและมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ 6 หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 7 หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

ค่าเฉลี่ย หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของแต่ละมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีนัยสำคัญ มีดังนี้

1. มิติสุขภาพองค์กรด้านความเข้มแข็งขององค์กรมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

2. มิติสุขภาพองค์การด้านการสนับสนุนทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียน
มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร
3. สุขภาพองค์การโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5
ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา¹
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

	มิติที่ 1	มิติที่ 2	มิติที่ 3	มิติที่ 4	มิติที่ 5	มิติที่ 6	มิติที่ 7	ผลรวมมิติ
มาตรฐานที่ 1	0.220	0.252	0.033	-0.033	0.038	-0.082	-0.324	-0.009
มาตรฐานที่ 2	0.146	0.060	0.014	0.091	0.082	0.115	-0.017	0.092
มาตรฐานที่ 3	0.127	-0.144	-0.206	0.159	0.028	-0.062	0.180	0.013
มาตรฐานที่ 4	-0.224	0.058	-0.144	-0.002	0.045	-0.218	-0.083	-0.099
มาตรฐานที่ 5	0.637*	0.295	0.423	0.335	0.546*	0.110	0.291	0.553*
มาตรฐานที่ 6	0.150	0.103	-0.048	0.049	0.033	-0.281	-0.121	-0.036
มาตรฐานที่ 7	-0.106	-0.289	-0.392	-0.132	-0.239	-0.251	0.005	-0.301
ค่าเฉลี่ย	0.337	0.154	0.027	0.191	0.265	-0.138	0.059	0.182

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1 เพื่อศึกษาสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
- 1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน
- 1.1.3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์กรกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

1.2 สมมติฐานการวิจัย

- 1.2.1 สุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 อยู่ในระดับสมบูรณ์
- 1.2.2 สุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน
- 1.2.3 สุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพผู้เรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 17 โรงเรียน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด มีครุ 229 คน จากโรงเรียนแต่ละแห่งเป็นผู้ให้ข้อมูล

1.3.2 เครื่องมือการวิจัย

- 1) แบบวัดสุขภาพองค์การของชอยและเฟลเด็ม แปลโดย สงบ อุนทา
ลักษณะเครื่องมือเป็นการรายงานตนเองแบบประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 44 ข้อกระทง
- 2) แบบบันทึกคะแนนคุณภาพผู้เรียนเป็นตารางรวมข้อมูลอย่างง่าย

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ข้อมูลสุขภาพองค์การ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้ครุภักดิของแต่ละโรงเรียนตอบแบบสอบถามและเก็บกลับคืนทุกฉบับด้วยตนเอง
- 2) ข้อมูลคุณภาพผู้เรียน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการรายงานบทสรุปผู้บริหาร การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง จาก <http://www.onesqa.or.th> โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินอิงเกณฑ์และผลการประเมินอิงสถานศึกษา ของมาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 7 มาตรฐาน

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Microsoft Excel เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) สร้างเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การเป็นรายมิติ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกโรงเรียนเป็นรายมิติ และหาคะแนนเฉลี่ยและคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ โดยการนำคะแนนมาตรฐานในแต่ละมิติสุขภาพองค์การของทุกโรงเรียนทำให้เงากแจงปกติ เพื่อหาเปอร์เซ็นต์ 75 และเปอร์เซ็นต์ 25 แล้วกำหนดเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ ดังนี้

มากกว่าเปอร์เซ็นต์ 75	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับสมบูรณ์
เปอร์เซ็นต์ 25 - 75	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับปานกลาง
น้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ 25	สุขภาพองค์การอยู่ในระดับไม่สมบูรณ์

- 2) สร้างเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การเป็นรายโรงเรียน โดยหาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การรายมิติทั้ง 7 มิติ ของแต่ละโรงเรียน จะได้คะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การเป็นรายโรงเรียน แล้วกำหนดเกณฑ์การวัดระดับสุขภาพองค์การเป็นรายโรงเรียน

- 3) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวัดระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียน โดยหาคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การของโรงเรียนเป็นรายมิติ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การวัดสุขภาพองค์การของโรงเรียน

- 4) เปรียบเทียบระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนแต่ละขนาดโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน โดยนำคะแนนมาตรฐานสุขภาพองค์การและคุณภาพผู้เรียนมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ ทางสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 สรุปได้ดังนี้

1.4.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีสุขภาพองค์การระดับปานกลาง

1.4.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีขนาดต่างกัน มีสุขภาพองค์การไม่แตกต่างกัน

1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า

1) มิติสุขภาพองค์การด้านความเข้มแข็งขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ คุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

2) มิติสุขภาพองค์การด้านการสนับสนุนทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับ คุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

3) สุขภาพองค์การภาพรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยพบว่ามีประเด็นที่ควรอภิปรายตามสมมติฐาน ดังนี้
 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 สมมติฐานข้อ 1 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 อยู่ในระดับสมบูรณ์
 จากผลการวิจัยที่พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 มีสุขภาพองค์การระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและรายมิติ ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงวน ลุนทา (2543) ที่ศึกษาสุขภาพองค์การ

ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ พนว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกมิติ งานวิจัยของ นิภา แสงรัตน์ (2544) ที่ศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี พนว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกมิติ งานวิจัยของ พิพัฒน์ ศรีตะวัน (2547) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับชาติ ของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พนว่า สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสุขภาพองค์การในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยพบว่าสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและรายมิติ เมื่อจากการ จัดทำเกณฑ์ปกติเพื่อการเปรียบเทียบเป็นเกณฑ์เฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เท่านั้น หากใช้เกณฑ์ในระดับประเทศระดับสุขภาพองค์การก็ อาจจะเปลี่ยนไปได้ นอกจากรู้สึกดีแล้วว่าการบริหารจัดการให้บรรลุตามวิสัยทัศน์และการ ดำเนินงานตามพันธกิจและความรับผิดชอบของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง การบริหารจัดการ ในระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค ยังไม่สอดคล้องและประสานกลมกลืนกัน เท่าที่ควร

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 2

สมมติฐานข้อ 2 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน

จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีขนาดต่างกัน มีสุขภาพองค์การไม่แตกต่างกัน โดยโรงเรียนมัธยมศึกษางานขนาดเล็กมีสุขภาพ องค์การอยู่ในระดับปานกลางทั้งภาพรวมและรายมิติ โรงเรียนมัธยมศึกษางานขนาดกลางมีสุขภาพ องค์การอยู่ในระดับปานกลางในภาพรวมและรายมิติ ยกเว้นด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา และด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การอยู่ในระดับสมบูรณ์ โรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การอยู่ในระดับปานกลางทั้งภาพรวมและรายมิติ ยกเว้นด้านความเข้มแข็ง ขององค์การมีสุขภาพองค์การระดับสมบูรณ์ และด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ มีสุขภาพองค์การใน ระดับไม่สมบูรณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงวน ลุนทา (2543) ที่ศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ พนว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การทุกมิติอยู่ในระดับปานกลาง งานวิจัยของ นิภา แสงรัตน์ (2544) ที่ศึกษาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี พนว่า โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีสุขภาพองค์การอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่มีผลต่อสุขภาพองค์การ เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติพบว่าสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดกลางในระดับการจัดการ ด้านอิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา และด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ อยู่ในระดับสมบูรณ์ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดกลางมีบุคลากรจำนวนไม่นักทำให้มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรหรือระหว่างบุคลากรด้วยกันเอง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและทำงานด้วยความไว้ใจซึ่งกันและกัน มีโอกาสแสดงความคิดได้มาก นำไปสู่การร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร โรงเรียนได้รับความเชื่อถือจากผู้บังคับบัญชาสามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาได้เป็นอย่างดี มีผลให้ครุประวัติหน้าที่ด้วยความเต็มที่ตามความรู้ ความสามารถและเต็มใจ อันจะส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้การบริหารงานที่คิดมีคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบุคลิกภาพและความสามารถที่คิดเป็นอย่างชัด อันได้แก่ ต้องเป็นนักการศึกษา ต้องมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยา ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน การกำหนดมาตรฐานโรงเรียน การสนับสนุนกิจกรรม และคุณภาพการเรียนการสอน มีการบูรณาการในการทำงานทุกด้าน ตลอดจนการประเมินครุจาการพัฒนาวิชาชีพ และการปรับปรุงโรงเรียน เป็นต้น (นาเดช ปัลลันธนานนท์ 2542: 123 - 124) สำหรับสุขภาพองค์การ โรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ ในระดับสถาบัน ด้านความเข้มแข็งขององค์การอยู่ในระดับสมบูรณ์ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่เป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งนานา มีชื่อเสียง หรือมีอัตราการแข่งขันในการเข้าศึกษาต่อที่ค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถปรับตัวและตอบสนองความต้องการของชุมชน ได้เป็นอย่างดีและพัฒนาตนเอง ให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสาเหตุของการหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน จึงส่งผลให้สุขภาพองค์การในมิติความเข้มแข็งขององค์การอยู่ในระดับสมบูรณ์ ส่วนระดับการจัดการ ด้านการบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ อยู่ในระดับไม่สมบูรณ์ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรจำนวนมากทำให้ขาดการปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรหรือระหว่างบุคลากรด้วยกันเอง ซึ่งจะทำให้บรรยากาศที่เป็นมิตรและทำงานด้วยความไว้ใจซึ่งกันและกันลดลง โอกาสแสดงความคิดก็ลดน้อยลง นำไปสู่การขาดความร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 3

สมมติฐานข้อ 3 สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพผู้เรียน

จากผลการวิจัยพบว่า สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนรวม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติจะพบว่า สุขภาพองค์การมีความสัมพันธ์คุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และ

ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสุขภาพองค์การด้านความเข้มแข็ง ขององค์การ ด้านการสนับสนุนทรัพยากร มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียน มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพัฒน์ ศรีตะวัน (2547) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบร่วมกับ นิติวัฒน์ในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนิติมุ่งเน้นวิชาการมี ความสัมพันธ์กับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 งานวิจัยของ จำเรียง บุญมานนท์ (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพ ผู้เรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบร่วมกับ นิติมุ่งเน้นวิชาการมี ความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนด้านสติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่าคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นตาม หลักสูตรหรือคุณภาพผู้เรียนด้านสติปัญญา มีความสัมพันธ์กับสุขภาพองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน (Hoy and Miskel, 1991: 300) ที่อธิบายโดย ทฤษฎีระบบ คือ ปัจจัยนำเข้า – กระบวนการแปลงสภาพ – ผลผลิต พบร่วมกับในขั้นตอนของ กระบวนการแปลงสภาพนั้นมีปัจจัยเกี่ยวกับบรรยากาศองค์การและสุขภาพองค์การซึ่งมีผลต่อ ผลผลิตที่พึงประสงค์คือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เนื่องจากสุขภาพองค์การมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้และ ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุน สร้างเสริมอย่างจริงจังและ ต่อเนื่องให้มีการพัฒนาโรงเรียนและบุคลากรทุกระดับ เพื่อให้โรงเรียนมีสุขภาพองค์การที่เอื้อต่อ การปฏิรูปการศึกษา

3.1.2 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับสุขภาพองค์การใน ทุกๆ มิติ เพื่อการพัฒนาโรงเรียนให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

3.1.3 โรงเรียนสามารถตรวจสอบสุขภาพองค์การในทุกมิติด้วยตนเองเพื่อรับรับ การประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

3.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวัดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง ของ สมศ. ระหว่าง พ.ศ. 2549 - 2553 ผลการวิจัยที่ได้อ้างจะแปรเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์ องค์การต่างๆ ควรมีการติดตามและวัดสุขภาพองค์การของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อผู้บริหารและครูจะได้หาแนวทางในการพัฒนาองค์การต่อไป

3.2.2 ควรมีการสร้างเกณฑ์การวัดสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นกลุ่มจังหวัดหรือเป็นภาพรวมของประเทศ

3.2.3 ควรศึกษาปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพองค์การของโรงเรียน เช่น ประสบการณ์การทำงานของครูและผู้บริหาร จำนวนบุคลากรในหน่วยงาน ระดับการศึกษา เป็นต้น

3.2.4 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้ครบถ้วน เช่น ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหาร และการจัดการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น

3.2.5 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การในระดับสถาบัน ระดับการจัดการ และระดับเทคนิค และความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การในแต่ละมิติ

บริษัทฯ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร
แก้วหทัย จันทรพิพัฒน์ (2549) “การวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพองค์การในสถานศึกษา¹
ขั้นพื้นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา²
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

จำเรียง บุญมานนท์ (2548) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียน³
อนุบาลเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย” สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ดวงกัثار สุนิมิต (2550) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับประสิทธิผลของสถานศึกษา⁴
ในเขตพื้นที่การศึกษาครรภ์ เชต 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ทองอินทร์ วงศ์ไสชรา (2550) “ทฤษฎีระบบ” ใน ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติใน
การบริหารการศึกษา หน่วยที่ 3 หน้า 131 – 206 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

นาตยา ปีลันนานนท์ (2542) การศึกษาตามมาตรฐาน แนวคิดสู่การปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์เม็ค

นิตยา ภัสสรศิริ และคณะ (2549) สุขภาพองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนนทบุรี
นนทบุรี (อั้ดส่าแนว)

นิภา แสงรัตน์ (2544) “สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด⁵
นนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา⁶
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พรรณี สุวัตถี (2537) “การวิเคราะห์สุขภาพองค์การของโรงเรียนประถมศึกษา” วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระคริ ณ นคร (2542) “ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา⁷
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยะลาแก้ว” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

พิพัฒน์ ศรีตะวัน (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติ ของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545”
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี คันคืนวันที่
15 มิถุนายน 2552 จาก <http://www.onec.go.th>
มนัสันนท์ ผ่องสุขสกุล (2540) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับความผูกพันต่อองค์การ
ของข้าราชการสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในเขตการศึกษา 7” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
วิสุทธิ์ راتรี (2532) “ปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียนที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนใน
โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน” ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎี
บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
สุนทร (2543) “สุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด
ชัยภูมิ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สายใจ ศรีดี (2542) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพ
กับสุขภาพองค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สุนันทา เลาหันนท์ (2541) การพัฒนาองค์การ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ดีดีบีสโตร์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) โรงเรียนนิติบุคคล กรุงเทพมหานคร ม.ป.ก.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการ
ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544ก) แนวทางการประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมิน พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2550) มาตรฐาน
ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 – 2553) พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร จุฬาลง
สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษา (2552) มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

- เหنم ยุน (2548) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับความพึงพอใจในงานของครูในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อรทัย คุณะสารพันธ์ (2541) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับความทุ่มเทในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- อัสมาน นิเต็ม (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- คำรุ่ง จันทวนิช (2542) “การศึกษา: แนวทางการพัฒนาคุณภาพ” วารสารวิชาการ 9, 2 (เมษายน – พฤษภาคม): 4
- Brookover, Wilbur B. and other. (1978) “Elementary School Social Climate and School Achievement.” *American Educational Research Journal* 15: 301 – 318.
- Hoy, Wayne K. and John A Feldman. (1987) “The Organizational Health Inventory for Secondary Schools.” Retrieved December 20, 2009. From <http://coe.ohio-state.edu/whoy/c4%20Final.pdf>.
- Hoy, Wayne K. and John A Feldman. (1987) “Organizational Health: the Concept and Its Measure.” *Journal of Research and Development in Education*. Vol.24, 4, (Summer): 30 – 37.
- Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G. (1991) *Education Administration: Theory Research and Practice*. 4th ed. Singapore: McGraw – Hill.
- Hoy, Wayne K., John C. Tarter and James Robert B. Kottkamp. (1991) *Open School, Healthy School: Measuring Organizational Climate*. United State of American: Sage Publications.
- Mile, Matthew B. (1973) “Planned Change and Organization Health: Fingere and Ground.” *Educational Administration and the Behavioral Science: A systems Perspcetip*. Boston: Allyn and Bacon.

Podgurski, Thomas Paul. (1990) "School Effectiveness as It Relatees to Group Consensus and Organizational Health of Elementary School." ED.D, *Dissertation Abstracts International*. Rutgers the State University of New Jersey – New Brunswick

52 (03): A.

Ransom, Marilyn Price. (1990) "A Study to Defermine the Relationship between Elements of Participative Management and Organizational Health" ED.D, *Dissertation Abstracts International*. University of Arkansas 51(11): A.

<http://www.onesqa.or.th/th/home/index.php> คืนคืนวันที่ 5 มกราคม 2553

Wayne K. Hoy & Judith Ferguson. (1985) "A Theoretical Frame and Exportation of Organizational Effectiveness of School" *Educational Administration Quarterly*. 21(Spring): 117 - 134.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ชื่อโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มุ่งสำรวจระดับสภาวะการปฏิบัติงานที่ปรากฏในโรงเรียน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับคุณภาพผู้เรียนว่ามีความสัมพันธ์กันเช่นไร ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงสุขภาพองค์กรของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจต่อไป

1. โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องหลังข้อความในแต่ละข้อที่ตรงกับสภาวะการปฏิบัติงานที่ปรากฏในโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างปีการศึกษา 2550 ถึง ปัจจุบัน
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูทุกคน
3. คำตอบของรายบุคคลจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับ
4. ผลการวิเคราะห์หาข้อสรุปจะสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ก็ต่อเมื่อท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบครบถ้วนข้อ

ขอขอบพระคุณยิ่ง

นายภูริพัฒน์ บุญนา
 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ระดับสภาวะการปฏิบัติงานที่ปรากฏในโรงเรียน

ข้อ ที่	สภาวะการปฏิบัติงาน	ระดับสภาวะการปฏิบัติงาน			
		เกิดขึ้น นานๆ ครั้ง	เกิดขึ้น บางครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยมาก
1.	ครูได้รับการคุ้มครองเมื่อถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมจากชุมชนหรือผู้ปกครอง				
2.	โรงเรียนไม่มีนักเรียนเมื่อมาร่วมกิจกรรมต้นทางภายนอก				
3.	โรงเรียนยอมทำตามความต้องการของชุมชนแม้ไม่สอดคล้องกับแผนงานของโรงเรียน				
4.	ครูมีความรู้สึกว่าได้รับแรงกดดันจากชุมชน				
5.	ตัวแทนชุมชนบางกลุ่มนืออธิพลดเนื่องจากคณะกรรมการสถานศึกษา				
6.	โรงเรียนยอมให้สาระพะนัชกระทำต่อโรงเรียนตามอำเภอใจ				
7.	ผู้ปกครองเสียงส่วนน้อยสามารถเปลี่ยนนโยบายของโรงเรียนได้				
8.	ผู้บริหารโรงเรียนได้รับการช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาตามที่ร้องขอ				
9.	ข้อเสนอของผู้บริหารโรงเรียนได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังจากผู้บังคับบัญชา				
10.	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถสูงใจให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินตามความต้องการได้				
11.	ผู้บริหารโรงเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาได้เป็นอย่างดี				
12.	ผู้บริหารโรงเรียนถูกหักหัวงับบั้ง การดำเนินงานจากผู้บังคับบัญชา				
13.	ผู้บริหารโรงเรียนให้ความเป็นมิตรและไม่ถือตัว				
14.	ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติต่อคณะกรรมการครุภักดิ์อย่างเต็มอิ่ม				
15.	ผู้บริหารโรงเรียนรับเอาข้อเสนอแนะของครูไปพิจารณาปฏิบัติ				
16.	ผู้บริหารโรงเรียนมีความเต็มใจที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง				

ข้อ ที่	สภาวะการปฏิบัติงาน	ระดับสภาวะการปฏิบัติงาน			
		เกิดขึ้น นานๆ ครั้ง	เกิดขึ้น บางครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยมาก
17.	ผู้บริหาร โรงเรียนเอาใจใส่คุณแล้วสังคมการ ความเป็นอยู่ของคณะครุ				
18.	ผู้บริหาร โรงเรียนชี้นำให้ครูปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ข้อบังคับ				
19.	ผู้บริหาร โรงเรียนชี้แจงแนวความคิดของตน ให้ผู้เกี่ยวข้องใน โรงเรียนทุกคนทราบอย่างชัดเจน				
20.	ผู้บริหาร โรงเรียนชี้แจงให้คณะครุทราบถึงความ คาดหวังที่มีต่อการปฏิบัติงานของครุ				
21.	ผู้บริหาร โรงเรียนกำกับ คุณแล ให้การดำเนินงาน ของโรงเรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด				
22.	ผู้บริหาร โรงเรียนกำกับให้งานของโรงเรียน ดำเนินไปตามเวลาที่กำหนด				
23.	มีการสำรวจวัสดุอุปกรณ์ไว้พร้อมที่จะส่งมอบ ให้ผู้ขอเบิกทันที				
24.	มีวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอทุก ห้องเรียน				
25.	มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการครบตามเกณฑ์ มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา				
26.	มีวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติมพร้อมที่จะนำไปใช้ใน ห้องเรียนได้				
27.	มีวัสดุ สื่อการสอนสำหรับครุอย่างเพียงพอ				
28.	คณะครุมีความอ่อนเพ้อเพื่อแพ่ชี้งักและกัน				
29.	คณะครุมีความรักสามัคคีต่อกัน				
30.	คณะครุไม่รู้สึกห่วงใยชี้งักและกัน				
31.	คณะครุแสดงออกชี้งความเป็นมิตรชี้งักและกัน				
32.	คณะครุมีความเห็นห่างและเห็นชาต่อกัน				
33.	คณะครุมีข้อข้อและกำลังใจสูง				
34.	คณะครุมีความไว้วางใจและเชื่อมั่นต่อเพื่อน ร่วมงาน				
35.	คณะครุทำงานให้สำเร็จด้วยความกระตือรือร้น				

ข้อ ที่	สภาพการปฎิบัติงาน	ระดับสภาพการปฎิบัติงาน			
		เกิดขึ้น นานๆ ครั้ง	เกิดขึ้น บางครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยครั้ง	เกิดขึ้น บ่อยมาก
36.	คณะครูตระหนักว่าทุกๆ คน เป็นกำลังสำคัญของ โรงเรียน				
37.	นักเรียนทุกคนสามารถเรียนได้สำเร็จตาม หลักสูตร				
38.	โรงเรียนตั้งเกณฑ์มาตรฐานผลลัพธ์ที่ ทางการเรียนของนักเรียนเอาไว้ในระดับสูง				
39.	นักเรียนให้การยอมรับเพื่อนนักเรียนที่มีระดับ ผลการเรียนสูง				
40.	นักเรียนเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ				
41.	คณะครูมีความเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถ เรียนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้				
42.	นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนได้รับ การยกย่องและการเชิดชูจากโรงเรียน				
43.	นักเรียนมีความพยายามปรับปรุงผลการเรียนของ ตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ				
44.	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อ การเรียนรู้				

ภาคผนวก ข

คะแนนการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 รายโรงเรียน

**คะแนนการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สอง
ของโรงเรียนนักยุนศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2**

โรงเรียน	มาตรฐานที่ 1	มาตรฐานที่ 2	มาตรฐานที่ 3	มาตรฐานที่ 4	มาตรฐานที่ 5	มาตรฐานที่ 6	มาตรฐานที่ 7	เฉลี่ย
1	3.11	3.07	3.77	3.02	1.63	3.21	3.65	3.07
2	3.16	3.14	3.06	2.95	1.45	3.03	3.71	2.93
3	3.21	3.69	3.59	2.91	1.94	3.02	3.66	3.15
4	3.74	3.72	3.64	1.87	1.03	2.97	3.51	2.93
5	3.70	3.65	3.03	2.88	2.97	2.88	3.02	3.16
6	3.65	3.82	3.60	3.55	1.18	3.64	3.74	3.31
7	3.67	3.72	3.03	3.73	1.20	3.10	3.88	3.19
8	3.91	3.96	3.83	3.54	1.76	3.60	3.67	3.47
9	3.64	3.63	3.59	3.43	1.85	3.43	3.60	3.31
10	3.65	3.85	3.65	3.62	1.80	3.75	3.60	3.42
11	3.51	3.03	2.90	3.16	2.38	3.49	2.99	3.07
12	3.16	3.86	3.12	3.07	2.41	3.09	3.66	3.20
13	3.91	3.82	3.71	3.71	3.31	3.85	4.00	3.76
14	3.67	3.80	3.72	3.60	2.85	3.64	3.67	3.56
15	3.25	3.28	3.26	3.00	2.35	3.15	3.32	3.09
16	3.27	3.88	3.08	2.33	3.01	3.24	3.79	3.23
17	3.90	3.78	3.78	2.89	2.44	3.01	3.15	3.28
เฉลี่ย	3.54	3.63	3.43	3.13	2.09	3.30	3.57	3.24

ภาคผนวก ก

คะแนนสุขภาพองค์การ

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขภูมิราชบูรณะ เขต 2 รายโรงเรียน

**คะแนนสุขภาพองค์การ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 รายโรงเรียน**

โรงเรียน	ความเข้มแข็ง ขององค์การ	อัตราพัฒนาผู้เรียน ทางด้านศึกษา	การบริหาร แบบมีธรรมาภิบาล	การบริหาร แบบมีส่วนร่วม	การบริหาร แบบมีจิตพอท	การสนับสนุน ทางด้านพัฒนา	ช่วงในการประเมินต่อไป	การนำวิเคราะห์ ผลการ	ผลลัพธ์
1	465.09 ไม่สมบูรณ์	490.52 ปานกลาง	482.28 ปานกลาง	452.86 ไม่สมบูรณ์	456.69 ปานกลาง	515.78 ปานกลาง	526.64 ปานกลาง	484.27 ปานกลาง	
2	442.58 ไม่สมบูรณ์	487.19 ปานกลาง	487.56 ปานกลาง	436.13 ไม่สมบูรณ์	451.11 ปานกลาง	514.74 ปานกลาง	483.47 ปานกลาง	471.83 ไม่สมบูรณ์	
3	474.78 ปานกลาง	400.74 ไม่สมบูรณ์	411.92 ไม่สมบูรณ์	600.33 สมบูรณ์	601.19 สมบูรณ์	566.54 สมบูรณ์	697.41 สมบูรณ์	536.13 สมบูรณ์	
4	489.39 ปานกลาง	500.23 ปานกลาง	518.31 ปานกลาง	447.03 ไม่สมบูรณ์	404.29 ไม่สมบูรณ์	479.42 ปานกลาง	436.53 ไม่สมบูรณ์	467.88 ไม่สมบูรณ์	
5	523.86 สมบูรณ์	603.54 สมบูรณ์	639.62 สมบูรณ์	554.14 สมบูรณ์	690.65 สมบูรณ์	634.38 สมบูรณ์	526.69 สมบูรณ์	596.13 สมบูรณ์	
6	470.44 ปานกลาง	496.88 ปานกลาง	489.07 ปานกลาง	489.75 ปานกลาง	461.65 ปานกลาง	518.28 ปานกลาง	479.86 ปานกลาง	486.56 ปานกลาง	
7	442.58 ไม่สมบูรณ์	481.46 ปานกลาง	393.10 ไม่สมบูรณ์	419.47 ไม่สมบูรณ์	395.95 ไม่สมบูรณ์	464.29 ไม่สมบูรณ์	435.61 ไม่สมบูรณ์	433.21 ไม่สมบูรณ์	
8	525.34 สมบูรณ์	464.61 ไม่สมบูรณ์	492.07 ปานกลาง	527.86 ปานกลาง	526.25 ปานกลาง	538.42 ปานกลาง	509.31 ปานกลาง	511.98 ปานกลาง	
9	494.09 ปานกลาง	458.96 ไม่สมบูรณ์	488.39 ปานกลาง	563.37 สมบูรณ์	515.05 ปานกลาง	494.71 ปานกลาง	438.36 ไม่สมบูรณ์	493.28 ปานกลาง	
10	505.44 ปานกลาง	587.73 สมบูรณ์	531.31 สมบูรณ์	545.63 สมบูรณ์	572.89 สมบูรณ์	540.46 สมบูรณ์	482.16 ปานกลาง	537.95 สมบูรณ์	
11	465.67 ไม่สมบูรณ์	480.01 ไม่สมบูรณ์	510.28 ปานกลาง	461.89 ปานกลาง	446.61 ไม่สมบูรณ์	461.47 ไม่สมบูรณ์	478.19 ปานกลาง	472.02 ไม่สมบูรณ์	
12	490.21 ปานกลาง	501.45 ปานกลาง	623.66 สมบูรณ์	503.26 ปานกลาง	450.39 ไม่สมบูรณ์	461.47 ไม่สมบูรณ์	478.19 ปานกลาง	501.23 ปานกลาง	
13	512.73 ปานกลาง	512.72 สมบูรณ์	529.73 สมบูรณ์	489.04 ปานกลาง	514.62 ปานกลาง	472.57 ปานกลาง	485.35 ปานกลาง	502.40 ปานกลาง	
14	496.51 ปานกลาง	512.97 สมบูรณ์	489.41 ปานกลาง	473.27 ปานกลาง	534.12 ปานกลาง	453.09 ไม่สมบูรณ์	566.13 สมบูรณ์	503.64 ปานกลาง	

โรงเรียน	ความตื้นดูด ของอุ่นค่า	อุทกิจพลของผู้บริหาร สถานศึกษา	การบริหาร แบบมีการสัมพันธ์	การบริหาร แบบก่อสัมพันธ์	การสนับสนุน ทางทรัพยากร	ชี้แจงในการปฏิบัติงาน	การผู้บริหาร	ผลลัพธ์
15	523.04 สมบูรณ์	508.84 ปานกลาง	515.65 ปานกลาง	523.13 ปานกลาง	533.73 ปานกลาง	507.49 ปานกลาง	496.26 ปานกลาง	515.45 ปานกลาง
16	562.91 สมบูรณ์	493.38 ปานกลาง	478.30 ไม่สมบูรณ์	534.56 ปานกลาง	547.98 สมบูรณ์	547.24 สมบูรณ์	530.37 สมบูรณ์	527.82 สมบูรณ์
17	502.60 ปานกลาง	493.94 ปานกลาง	481.38 ไม่สมบูรณ์	490.32 ปานกลาง	467.77 ปานกลาง	496.80 ปานกลาง	498.10 ปานกลาง	490.13 ปานกลาง

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายภูริพัฒน์ บุญมา
วัน เดือน ปี	21 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	กศ.บ.(วิทยาศาสตร์ – ฟิสิกส์) มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2543 กศ.ม.(วิทยาศาสตร์ศึกษา/ฟิสิกส์) มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2550
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนคีรรูวิทยาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่ง	ครู ศศ.1